

LEMMENS AAN FINANCIËLE AFGRONDE

De studentenraad van het Lemmensinstituut luidt de alarmklok over de financiële problemen van de kunstinstelling. Het tekort bedroeg in 2011 al 250.000 euro en geschat wordt dat tegen 2014 er nog eens een extra verlies van 750.000 euro wordt geboekt. "Financieel staan we op de rand van de afgrond," zegt Sander Hendrickx, voorzitter van de studentenraad.

PIETER HIELE EN PIETER HAECK

Het probleem van het Lemmensinstituut, sinds 2002 onderdeel van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst (W&K), heeft te maken met de manier waarop middelen in het hoger onderwijs verdeeld worden. Volgens het financieringsdecreet van 2008 ontvangen hogeronderwijsinstellingen middelen in verhouding tot het aantal opgenomen en verworven studiepunten en behaalde masterdiploma's.

Voor het Lemmens is zo'n financiering volgens studentenaantallen erg problematisch. "Het Lemmens wordt elk jaar bevolkt door ongeveer 480 studenten," aldus Sander Hendrickx, voorzitter van de studentenraad. "Meer studenten aantrekken is voor ons geen optie, omdat we daarvoor de logistiek niet hebben en we bovendien aan een kwalitatief plafond zitten. Andere hogescholen zien hun studentenaantallen wel groeien, waardoor ons aandeel procentueel gezien steeds kleiner wordt. Op die manier zullen wij het met steeds minder moeten doen."

In het financieringsdecreet uit 2008 werd een tegemoetkoming opgenomen, die voor dat soort situaties moest behoeden. De overheid past het tekort bij, zodat de hogeschool de middelen die het voordien kreeg behoudt. Vanaf 2014 valt echter die tegemoetkoming weg, waardoor het tekort dan nog sterker dreigt op te lopen. "In 2012 kregen we een tegemoetkoming van 8,5 miljoen euro. We schatten dat in 2014, wanneer de tegemoetkoming wegvalt, het tekort zal oplopen tot 1 miljoen euro," stelt Sander.

KWALITEIT LIJDT

Volgens de studentenraad lijdt de kwaliteit aan de kunstinstelling bovendien

zwaar onder de problematische financiële situatie. "Er is geen geld om jonge docenten aan te trekken, terwijl het in de kunsten net cruciaal is om voeling te blijven houden met de verande-

leven zijn tweeledig. Ofwel saneren we op personeelsvlak, waarbij dus ook vastbenoemde mensen zullen moeten wijken. Maar er is nu al sterk gesaneerd en we kunnen ons zeker niet doodsaneren. Een financieel faillissement is zeker geen optie, maar een artistiek faillissement evenmin. De andere optie is dat de hogeschool en de Associatie KU Leuven met een financieel vangnet komen. We luiden de alarmklok. Moeder Lemmens doet haar best, maar Vader Associatie moet mee ervoor zorgen dat het gezin te eten krijgt."

Het Lemmensinstituut zelf was niet bereikbaar voor commen-

gelijke leiding mee te helpen waarnemen. De operatie is bovendien uiterst complex. In het Lemmensinstituut heb je immers niet alleen hoger kunstonderwijs, maar ook een middelbaar kunsthumaniora. Dat maakt het dossier wel wat complexer en zorgt ervoor dat we iets meer werk hebben."

Het Lemmensinstituut heeft bovendien academische hogeschoolopleidingen, die niet betrokken zijn bij de integratie, maar toch veranderingen ondergaan die de financiële redding vertragen. "Alle kunstopleidingen van de Associatie worden samengebracht in één kunsthogeschool. Vorig jaar hebben we de kunsten gefuseerd met de Hogeschool voor We-

Simon Ledereq

rende maatschappij," zegt Sander. "De piramide is totaal omgeslagen, omdat er veel vastbenoemde oude docenten zijn en maar weinig jonge docenten."

Ook het specifieke karakter van de kunstinstelling, met veel individuele vakken, ligt onder vuur. "Die individuele vakken zijn van belang om de kwaliteit en het artistieke niveau te garanderen," zo klinkt het bij de studentenraad. "Met de middelen die we nu maar hebben, zullen er te grote groepen moeten worden gevormd."

Wat betreft de mogelijke uitwegen uit deze penibele situatie, schat Sander de situatie donker in. "De mogelijkheden om dat te over-

taar, maar verwees naar de studentenraad voor extra duiding bij de situatie.

ASSOCIATIE BEWUST

De Associatie KU Leuven geeft aan op de hoogte te zijn van het probleem. "Wij zijn ons zeer bewust van de ernst van het probleem," reageert André Oosterlinck, voorzitter van de Associatie KU Leuven. "Voor we echter iets kunnen doen, moeten we een aantal stappen doorlopen, zoals de herschikking van de Raad van Bestuur en het Dagelijks Bestuur en een grondige doorlichting van de financiën. Tevens is het nodig dat we iemand vanuit de universiteit aanstellen om daar de da-

tenschap en Kunst, wat maakt dat de operatie complexer wordt."

Op de vraag of al deze operaties op tijd afgerond zullen zijn om Lemmens te redden, antwoordt Oosterlinck kort: "Het zal wel moeten."

"De leden die tekorten hebben, zullen gevisiteerd worden en bepaalde besparingsmaatregelen opgelegd krijgen. De Associatie KU Leuven lijkt in deze een beetje op Europa. Als op de Algemene Vergadering (AV) van een hogeschool financiële problemen worden aangekaart, is het mee aan de inrichtende overheid, de Associatie KU Leuven, om dat mee op te lossen."

TEN
2
DE

Leertraject Wetenschappen

Het zal u vast niet verbazen dat u als student eigenlijk niet efficiënt studeert. U stelt uit tot de examens en dan is het piekbelasting. Aan de Faculteit Wetenschappen loopt er nu een proefproject om het leertraject anders in te vullen.

PAGINA 4

Bier

Wij weten wel dat als we in de titel "Bier" zetten, dat we meteen uw aandacht hebben. Afgelopen weekend gingen wij richting Zythos Bierfestival en de wekelijkse Bierwandeling door Leuven. Na een kleine ontbijtbrunch brachten wij volgend sfeerverslag.

PAGINA 7

DyMa

DYMO is een merk van machientjes om etiketten te maken. DyMa zijn de Dynamische Maghrebijnen, een Leuvense vereniging door Maghrebijnen die echter openstaat voor iedereen. Eén lettertje verschil, een wereld van verschil. Wij vinden etiketten niet zo interessant, dus gingen we langs bij DyMa.

PAGINA 8

Joost Vandecasteele

Schrijver, stand-up comedian en columnist bij de Standaard. Joost Vandecasteele is het allemaal. Op de achterpagina laten wij hem aan het woord over zijn nieuwe boek *Massa* en hoe hij in het leven staat. (PH)

PAGINA 16

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

veto
trakteert
Stripcollecties
www.facebook.com/
vetoleuven

Splinter

Aanvallen op nachtwinkels georganiseerde overheidspesterij

Een dikke week geleden besloot het Leuvense stadsbestuur nachtwinkels nieuwe, en strengere regels op te leggen. Zo moeten nieuwe nachtwinkels een vestigings- en een uitbatingsvergunning aanvragen, gebaseerd op erg strenge voorwaarden, ondermeer op vlak van hygiëne en fiscaliteit.

Het waarom van deze recentste serie nieuwe regels doet vragen rijzen. Volgens het stadsbestuur zouden nachtwinkels de horeca "oneerlijke concurrentie aandoen". Concurrentie alleszins, maar wat is er inherent fout aan het starten van een handelszaak om waren aan de man te brengen? We horen langs alle kanten dat we meer moeten ondernemen, maar blijkbaar geldt dat niet als je concurreert met horecazaken.

Tobback zegt in Het Nieuwsblad dat handelszaken "niet staan te springen om een pak koffie te verkopen". Hier rijst de vraag wat de overheid precies te zeggen heeft over het businessplan van de zaakvoerder. Tenzij we naar een systeem willen waar bijvoorbeeld een katholiek stadsbestuur haar apothekers wil verbieden om nog langer condooms te verkopen.

Meer nog, als nachtwinkels alcoholische dranken verkopen, dan is dat omdat er vraag naar is. Wie stopte nog nooit bij de nachtwinkel voor een fles wijn voor die homewarming of dat uitgelopen etentje met vrienden? Er is een reële vraag, en nachtwinkels bieden een valabele oplossing.

Uiteraard, er wordt ook sterke drank verkocht die af en toe misbruikt wordt door binge-drinkende mensen. Maar bestaan er geen wetten die openbare dronkenschap bestraffen? En zijn er geen GAS-boetes tegen nachtlawaai en het (al even absurde) verbod op het vasthouden van een alcoholisch drankje buiten de officiële terrassen, zoals menig Leuvense student al merkte? Het beleid van Leuven blijkt te zijn: "straf de uitbater, maar niet de baldadige, nachtrustversturende lastpost."

Daarbij, de overlast die nachtwinkels zouden veroorzaken, lijken me klein bier in vergelijking met de overlast die bezoekers van de Oude Markt elk weekend en op zonnige wekdagen met zich meebrengen. In dat verband: Leuven telt ongeveer 1 café per 400 inwoners, tegenover 1 nachtwinkel per 3250 inwoners.

De stad Leuven laat zich hier niet van haar sociaalste kant zien. Nachtwinkelklanten zorgen voor overlast, maar er zijn andere manieren om dat aan te pakken. Dat Tobback zelf toegeeft dat de regels wellicht in strijd zijn met de hogere wetten, en dat een uitbater een eventuele rechtszaak meteen wint, is even logisch als absurd. Met het verbod wil hij federale instanties aanzetten om actie tegen zogenaamd malafide nachtwinkels ondernemen. Dat goedmenende nachtwinkels opnieuw het slachtoffer worden van opnieuw een reeks maatregelen, is dan ook niets minder dan een vorm van institutionele pesterij.

In het socialistische Leuven mag je na middernacht enkel nog thuis alcohol nuttigen of op een officieel terras. Met vrienden een fles wijn drinken op het Ladeuzeplein is uit den boze. Tijdens Marktrock lopen alcoholspotters rond om te zien of je geen eigen drank meebracht, en moet je anders terecht aan de drankenstands. Stadsparken doen om 9 uur 's avonds de deuren toe. Persoonlijk krijg ik het van dat beleid niet warm.

Door Christoph Meeussen

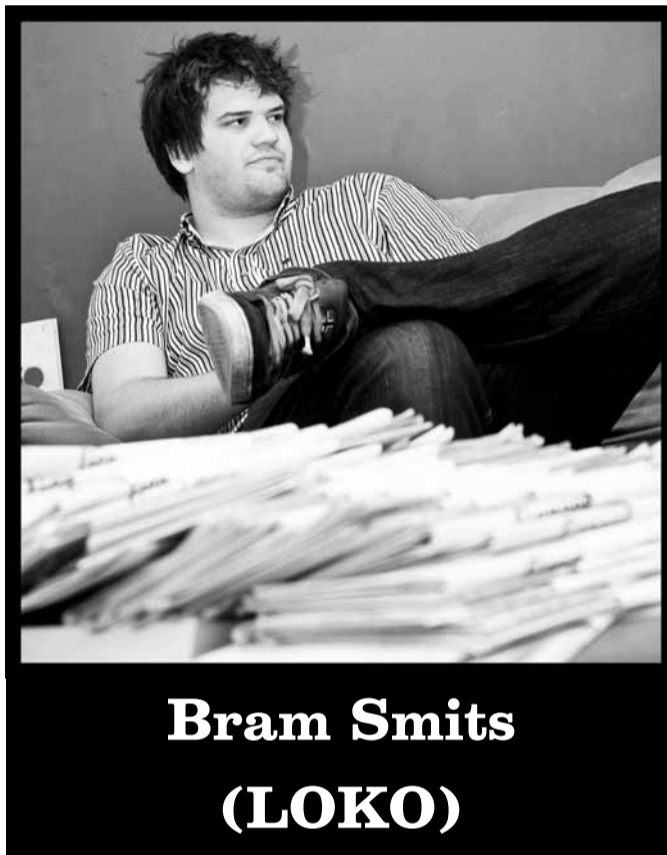
De auteur schrijft dit stuk ten persoonlijke titel en omdat hij overdag meestal vergeet te kopen wat hij 's avonds nodig heeft.

DEBAT

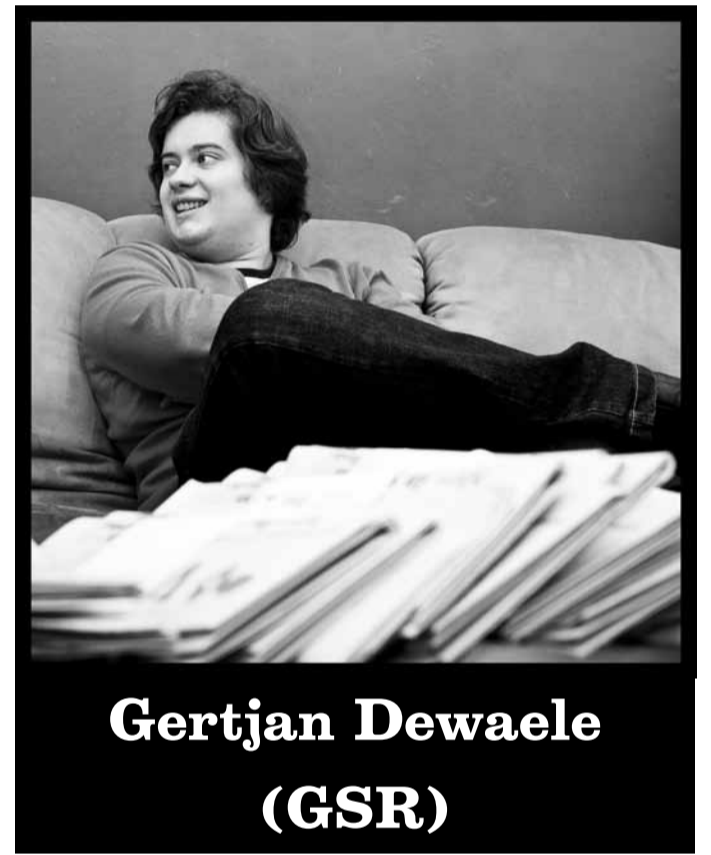
Getrapte of directe studentenraadverkiezingen?

Elke week poneert Veto een controversiële stelling die verschillende experts toelaat met elkaar in de clinch te gaan. Kruisen deze week de degens: Bram Smits, voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, en Gertjan Dewaele, zijn Gentse tegenhanger. In Leuven worden LOKO-vertegenwoordigers getraptd verkozen, terwijl in Gent studenten hun vertegenwoordigers direct kunnen verkiezen. Wat zijn nu de voor- en nadelen van beide systemen?

PIETER HAECK

**Bram Smits
(LOKO)**

**Gertjan Dewaele
(GSR)**

LEUVEN: GETRAPTD

Elk jaar heb je als student de mogelijkheid om het nieuwe presidium van je kring te verkiezen tijdens de kringverkiezingen. Een van de taken van dat presidium is om te zetelen in de Algemene Vergadering (AV) van LOKO, de Leuvense studentenraad.

De AV verkiest de verschillende mandatarissen van LOKO, die als vertegenwoordiger van de student zullen zetelen in de verschillende organen van de KU Leuven. "Daarin schuilt meteen een van de voordelen van het getraptd systeem," aldus LOKO-voorzitter Bram Smits. "Als studentenvertegenwoordiger word je verkozen door mensen die er iets van kennen of die toch meer met de materie bezig zijn dan de modale student."

"Bovendien kan de beperkte groep die je verkozen heeft, je veel makkelijker controleren dan wanneer je verkozen bent door de hele studentenpopulatie. Je moet als studentenvertegenwoordiger verantwoording

aan de AV afleggen. Dat lijkt me een voordeel ten opzichte van Gent, waar je voor twee jaar direct verkozen bent, wat als gevaar heeft dat je meer een bestuurder bent dan een studentenvertegenwoordiger. Daar ga je misschien iets sneller *freeriden*, je eigen ding beginnen te doen."

Een nadeel van het getraptd systeem is dat er bepaalde groepen misschien moeilijker als vertegenwoordiger aan de bak komen, volgens Bram. "Potentiële vertegenwoordigers moeten immers in de AV de steun van de kringen zien te winnen, wat voor iemand die niet uit het kringleven komt misschien minder evident is."

GENT: DIRECT

In Gent worden de verkiezingen helemaal anders georganiseerd. Daar kunnen studenten rechtstreeks en voor een termijn van twee jaar hun studentenvertegenwoordigers kiezen. Volgens de voorzitter van de Gentse studentenraad Gertjan Dewaele heeft dat alvast twee

belangrijke voordelen. "De vertegenwoordigers kunnen op die manier iets onafhankelijker opereren. Zij kunnen hun standpunten op die manier bijhouden naargelang de groep die ze moeten vertegenwoordigen of de situatie die zich voordoet. Ze zijn minder gebonden."

Dat de vertegenwoordigers minder gebonden zijn, roept de vraag op of er nog nooit vertegenwoordigers zijn begonnen te *freeriden* door het gebrek aan controle? "We hebben een paar jaar terug een lastige situatie gehad toen een vertegenwoordiger het studentenstandpunt verbrak," aldus Gertjan. "Gelukkig is er een soort van sociale controle onder de vertegenwoordigers bij gebrek aan een formeel controlesysteem."

De onafhankelijkheid van de verschillende studentenvertegenwoordigers zorgt er ook voor dat er geen verplichting is om de vertegenwoordigers op één lijn te krijgen, klinkt het bij GSR. Toch heeft dat niet meteen een weerslag op de verstand-

houding binnen de overkoepelende studentenraad GSR, aldus Gertjan. "Wij staan haast altijd op één lijn met onze standpunten."

Een ander voordeel is volgens Gertjan de legitimiteit. "Studenten kunnen met recht en rede zeggen dat zij verkozen zijn door de hele studentenpopulatie. Dat geeft hen veel meer legitimiteit op een vergadering, wat wel het verschil kan maken als het nodig is."

Verkozen worden door de gehele studentenpopulatie vereist wel een administratief, organisatorisch en inhoudelijk hoogstandje, aldus Gertjan. "Als studenten direct mogen kiezen wie hen zal vertegenwoordigen in de Raad van Bestuur, moeten zij ook weten welke materie er zo al behandeld wordt in de Raad van Bestuur. Het is dus niet alleen zaak om studenten te mobiliseren om te stemmen, maar ze moeten ook goed geïnformeerd worden."

Mening? www.facebook.com/vetoleuven

Uitslag Veto 3821: "Domiciliëring noodzakelijk voor stemmen in studentenstad"

PRO: 69,2 % - CONTRA: 31,8 %

PARTICIPATIEDECREET

Kringverkiezingen meer dan feestjes

Het decreet van 19 maart 2004 dat de participatie van de student aan het hoger onderwijs regelt, heeft de logische naam participatiedecreet gekregen. De kringverkiezingen waarvan Leuven momenteel in de ban is, bepalen wie de studenten volgend academiejaar vertegenwoordigt. We onderzochten hoe studenteninspraak in Leuven geregeld wordt.

WOUTER GOUDESEUNE

Het decreet waarborgt heel wat studentenrechten, waaronder de inspraak van de student in het beleid van de onderwijsinstelling waar hij of zij studeert. Koen Torremans, oud-bestuurder VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten), licht toe: "Er zijn twee modellen waartussen een hogeronderwijsinstelling kan kiezen. Verreweg het meest gehanteerde model is het medebestuurmodel, waarbij studenten in bijna alle onderwijsorganen stemrecht hebben. Alle universiteiten en de meeste hogescholen hanteren dit model."

"De andere mogelijkheid is het medezeggenschapsmodel. In dat model hebben de studenten beperkt stemrecht. Studenten hebben in beide modellen het recht op informatie, en dus inzage in alle documenten. Een ander recht is het recht op advies: studenten mogen advies geven, ook in organen waar ze geen stemrecht hebben."

SITUATIE IN LEUVEN

De Leuvense studentenraad LOKO heeft het participatiedecreet vertaald in een eigen document. LOKO-stafmedewerker Jannes Motmans zegt dat studentenvertegenwoordiging plaats heeft op twee niveaus. "Ten eerste is er de facultaire vertegenwoordiging, die typisch door kringleden ingevuld wordt. Iedere student kan in principe studentenvertegenwoordiger zijn. Je hoeft daarvoor geen lid van een kring te zijn. Ten tweede is er de vertegen-

woordiging op het universitaire niveau. LOKO vult die functie in."

Universitaire vertegenwoordiging is de vertegenwoordiging in de centrale beleidsorganen van de KU Leuven, zoals de Raad van Bestuur en de Academische Raad. Het enige orgaan waar studenten geen stemrecht hebben, is de Bijzondere Academische Raad (BAR). De BAR beslist over de rekrutering, benoeming en bevordering van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP).

KU Leuven-vice-rector Studentenbeleid Tine Baelmans verklaart waarom studenten geen stemrecht hebben op de BAR. "We hebben dat destijds bij de implementatie van het participatiedecreet afgesproken met LOKO. De redenering is dat personeelsgebonden materie erg delicaat is. Studenten kunnen wel onrechtstreeks invloed uitoefenen, zoals via de evaluatie van de vakken."

Elke onderwijsinstelling kan zelf bepalen hoe de studentenparticipatie ingevoerd wordt, zolang de rechten die in het decreet staan, gegarandeerd worden. Wat bijvoorbeeld uniek is in Vlaanderen, is dat LOKO studentenparticipatie met het organiseren van activiteiten combineert. Over de voor- en nadelen van die combinatie is al veel inkt gevloeid.

Het participatiedocument van LOKO vormt de basis voor de huishoudelijke reglementen van de kringen. Van rechtswege geldt dat het participatiedecreet voorrang krijgt op het LOKO-document, dat op haar beurt voorrang heeft op de huishoudelijke reglementen.

In Leuven werkt men dus met getrapte vertegenwoordiging. De studenten kiezen een kring, die dan op zijn beurt studentenvertegenwoordigers aflevert. Daar is al veel kritiek op gekomen. Studenten zouden een kiesploeg kiezen op basis van de activiteiten die in de kiesweek georganiseerd worden, en niet op basis van de inhoud. Aparte verkiezingen voor vertegenwoordigers en voor een ploeg die zich dan focust op activiteiten zouden dit probleem oplossen. Aan andere universiteiten zoals de UGent werkt men met aparte verkiezingen.

STEMRECHT

Het participatiedocument van LOKO bepaalt dat alle diploma-studenten en studenten die voor ten minste 15 credits zijn ingeschreven, stemrecht hebben. Artikel 22 bepaalt dat studentenvertegenwoordigers hun stemrecht in facultaire organen verliezen als minder dan 10 procent van de stemgerechtigde studenten aan de verkiezingen heeft deelgenomen. Jannes Motmans legt uit

wat de gevolgen zijn als het quorum niet gehaald wordt. "In dat geval worden er nieuwe verkiezingen georganiseerd. Vorig jaar heeft een kring nieuwe verkiezingen moeten houden, en toen werd het quorum wel gehaald."

Sommige kringen leggen zichzelf een hoger quorum op. Zo heeft Politika een quorum van 20 procent. Een hogere verkiezingsopkomst geeft de verkozenen een grotere legitimiteit. Thomas Devroe, de aftredende preses van Ekonomika, vertelt dat Ekonomika zichzelf tot dit academiejaar een quorum van 33 procent oplegde.

"Een hoger quorum zorgt voor een sterker mandaat. We hebben ons kiessysteem dit jaar hervormd en het quorum teruggebracht naar 10 procent. We willen de focus leggen op het beleid en minder op de activiteiten. Het zal waarschijnlijk jaren duren vooraleer de mentaliteit zal veranderen."

Voor studenten die twee richtingen tegelijk volgen, is de situatie iets ingewikkelder. Neem een stu-

dent die nog één bachelorvak volgt en ondertussen aan een master begonnen is. De bachelor wordt automatisch als hoofdrichting aangeduid, de master als nevenrichting.

Vicerector Baelmans legt uit hoe het stemrecht dan bepaald wordt: "Studenten hebben stemrecht voor één kring. We hebben afgesproken met LOKO om dat stemrecht toe te wijzen aan de kring van de hoofdrichting. Dergelijke studenten hebben dus stemrecht op basis van hun bachelor." Dat heeft tot gevolg dat onze student geen stemrecht heeft voor de kring van zijn master, als die master onder een andere kring valt dan de bachelor.

Volgt een student twee volledige richtingen tegelijk, bijvoorbeeld Economische Wetenschappen en Communicatiewetenschappen, dan is de situatie anders. "In dat geval kan de student bij zijn inschrijving zelf bepalen welke richting als hoofdrichting wordt aangeduid. Stemrecht wordt dan opnieuw op basis van die hoofdrichting bepaald," aldus Baelmans.

Zo zou een flyer van een kiesweek er in de toekomst uit kunnen zien

KORT ONDERZOEK

RUIMTEDINO'S?

Een onverwacht spannend persbericht werd enkele weken geleden verstuurd door het gerespecteerde vakblad *Journal of the American Chemical Society*. In de boodschap werd gespeculeerd over een gevorderde, verder geëvolueerde buitenaardse vorm van dinosauriërs. In de eigenlijke paper was er voornamelijk een droge uiteenzetting over de oorzaak van asymmetrie op moleculair vlak aan te treffen. Slechts in de laatste paragraaf grapt de auteur over de mogelijkheid van anderssoortig buitenaards leven. Maar er is meer: later bleek dat de auteur grote passages uit eerder eigen werk overnam en recent werd het artikel zelfs ingetrokken.

TETRIS

Onderzoek dat onlangs voorgesteld werd op de *British Psychology Annual Conference* wijst erop dat het spelen van het spelletje *Tetris* een heilzame wer-

king zou kunnen hebben op posttraumatische stressstoornis en flashbacks. Proefpersonen werden blootgesteld aan nare films en werden de week erop bestudeerd. Een groep speelde het bekende spelletje, een andere groep beantwoorde trivia en een laatste groep hield zich met niets bijzonders bezig. De onderzoekers observeerden een beschermend effect wanneer *Tetris* onmiddellijk na het trauma gespeeld werd. Bizar genoeg bleek het beantwoorden van trivia om onduidelijke redenen meer flashbacks te veroorzaken.

MEELOPERS

Wetenschappers van het Max Planck Instituut onderzochten in welke omstandigheden gedrag gekopieerd werd door peuters, chimpansees en orang-oetans. Net als peuters hadden chimpansees de neiging om gedrag dat door veel verschillende individuen vertoond werd te kopiëren.

Zo zal een actie die door drie kinderen wordt uitgevoerd sneller nageaapt worden dan een actie die driemaal door eenzelfde kind wordt herhaald. De orang-oetans trokken zich hier evenwel niks van aan, waarschijnlijk omdat deze apen in minder hechte sociale groepen leven en minder

evolutionair voordeel hebben bij nabootsgedrag.

COCKTAILPARTY

Wie ooit op een feestje verstoeld stond van zijn vermogen een relatief normaal gesprek te voeren over de loeiharde beats heen, werd blootgesteld aan het *cocktailparty*-effect. Wetenschappers ontdekten dat hersenen stemmen kunnen onderscheiden en er een enkele uit kunnen halen. Op dat moment zijn voor de verschillende stemmen verschillende delen van het hersengebied actief. Verder onderzoek naar dat effect zou mogelijk bijdragen tot de ontwikkeling van betere spraakherkenningssoftware. Nu heeft dergelijke software vaak moeite een stem op te pikken wanneer er veel achtergrondgeluid is.

SAMENWERKEN SCHADELIJK

Sharing is caring, leert het rijmende adagium ons. Toch niet als je wil ontsnappen uit een brandend gebouw, zo leren wetenschappers van de Technische Universiteit Eindhoven ons. Ze simuleerden het gedrag van mensen in een noodsituatie en kwamen tot de conclusie dat *einzelgängers* meer kans hadden om de uitgang te bereiken dan groepen. Een mogelijke verklaring daarvoor

zouden opstoppingen zijn, waardoor minder mensen veilig buiten zouden raken.

GEUR

Hoe sterker de geur van eten, des te minder gaan we er van eten. Dat meldt het vakblad *Flavour*. Van voedsel dat we niet lusten of dat ons onbekend is, nemen we kleinere hapjes, omdat er zo minder aroma tegelijk vrijkomt. Sterk geurend eten zou een gelijkwaardig effect bewerkstelligen en kan worden ingezet tegen overgewicht. Pikant detail (*pun intended*): het experiment werd uitgevoerd met vla. Zoetekauwen bleken vijf tot tien procent minder vla te eten wanneer die een sterk aroma had.

GPS DUIVEN

De postduiven waarmee middeleeuwse jonkers brieven naar hun schatje stuurden, werden geroemd om hun uitzonderlijk goede oriëntatievermogen. Nader onderzoek, zoals bericht in *Science*, ontdekte een groep van 53 cellen in de hersenen van duiven die reageren op de richting en de kracht van het magnetisch veld van de aarde. Die "GPS-neuronen" tonen ons hoe die magnetische informatie wordt omgezet in de hersenen van duiven. (ED & WD)

HERVORMING LEERTRAJECT

Pilootproject in Wetenschappen

In de Faculteit Wetenschappen wordt er een opmerkelijk pilootproject voorbereid om studenten daar anders en efficiënter te laten studeren. In het kader daarvan wordt vooral aan het curriculum, het traject dat studenten moeten afleggen doorheen hun studies, volop gesleuteld.

PIETER HAECK

In 2009 startte professor Peter Lievens, decaan van de Faculteit Wetenschappen, met het OAS-project (Onderwijsproject Alternatieve Semesterindeling). Dat heeft als doel om het leertraject dat studenten Wiskunde en Fysica in hun bachelor moeten doorlopen efficiënter te organiseren. Een eerste haalbaarheidsstudie uit 2009 toonde aan dat er nog een heel aantal aspecten waren die geoptimaliseerd konden worden.

“Op verschillende niveaus kan het leertraject worden verbeterd,” aldus Iris Peeters, stafmedewerker onderwijs van de Faculteit Wetenschappen. “Zo stelden we vast dat het nefast is voor het leren wanneer je veel verschillende vakken tegelijk moet bijhouden. Dat bracht ons vorig jaar tot de suggestie van het vierblokkensysteem, waarbij studenten vier lesperiodes per jaar hebben en in elk periode intenser werken aan minder vakken tegelijkertijd.”

Toch beklemtoont Peeters dat het vierblokkensysteem zeker niet het enige

aspect is dat de manier van leren optimaliseert. Zo bleek immers uit de haalbaarheidsstudie van 2009 dat een reductie van het aantal contacturen, die bovendien anders worden ingevuld, ook leidt tot een hogere studie-efficiëntie.

“Vermijden dat studenten te veel uitstelgedrag vertonen en een piekbelasting voor de examens moeten ervaren”

Studenten hebben dan immers meer tijd voor de voorbereiding van hun contacturen, waardoor er meer kan gewerkt worden met interactieve lesvormen tijdens het contactmoment zelf. Op die manier zou er volgens de studie sneller feedback kunnen gegeven worden aan studenten en naar een systeem van permanente evaluatie toegegroeid kunnen worden. “Het finale doel is om te ver-

mijden dat studenten te veel uitstelgedrag vertonen en dan een piekbelasting vlak voor de examens moeten ervaren,” zo klinkt het in de studie.

CONTACTMOMENT

Om die resultaten ingang te laten vinden, is er nu een implementatiestudie aan de gang binnen de Faculteit Wetenschappen, die tracht al deze aspecten te concretiseren voor de pilootopleidingen Wiskunde en Fysica.

“We stellen aan proffen een opbouw van het feedbackproces voor,” zo duidt Sophie Lemmens, projectmedewerker van

Toch is er net vanuit de studenten heel wat wantrouwen tegenover het pilootproject. Toen vorig jaar het ballonnetje over het vierblokkensysteem werd opgelaten, was de onrust bij faculteitskring Wina reëel. Ook nu blijkt die onrust nog niet helemaal verdwenen, geeft Peeters toe.

“We hebben reeds een aantal infosessies gehouden waarbij er toch een aantal bezorgdheden naar boven kwamen. Bij het idee van het vierblokkensysteem leeft onder studenten de vrees dat dit repercussies gaat hebben voor hun sociaal leven. Het vierblokkensysteem is echter niet de enige hervorming die een optimalisering van het leren kan inhouden. Het is een aspect, maar zeker niet het enige.”

Ook voor professoren betekent het pilootproject een hele vernieuwing. “De gedragenheid door de docenten is voor ons zeer belangrijk binnen het project. We zijn een aantal draaiboeken aan het schrijven en zullen nu vanuit de kern systematisch meer proffen betrekken. Natuurlijk moeten we daarbij in het oog houden dat voor elk vak de aanpak helemaal anders kan zijn en dat docenten niet meer tijd aan hun vak moeten besteden.”

Of het pilootproject centraal door de KU Leuven zal opgepikt worden, is nog onduidelijk. “Het is wel zo dat de Werkgroep Millenniumonderwijs wat betreft de interactiecolleges min of meer op dezelfde lijn zit. Er is dus zeker een kans dat bepaalde aspecten van dit project, als het succesvol blijkt, centraal opgepikt zullen worden.”

ikdoeniemeer.be

10 redenen om geen kandidaat te zijn

CHINA NAAR NIEUW LEIDERSCHAP IN SCHANDAALSFEER

Wissel van de macht

Boos op Bo

Bo Xilai, een politicus die in de running was voor een hoge functie, maakt een opmerkelijke neergang.

Bo Xilai was tot voor kort het hoofd van de Communistische Partij in de miljoenenstad Chongqing. Hij was populair doordat hij criminaliteit staalhard aanpakte en sterk investeerde in sociale huisvesting. Bovendien is hij de zoon van een van Mao's revolutionairen.

Maar in februari keerde het tij zich tegen Bo. Zijn rechterhand en voormalige politiechef Wang Lijun vluchtte toen naar een Amerikaans consulaat. Daar verbleef hij dertig uur. De reden daarvoor is officieel onbekend. Zowel de Chinese als de Amerikaanse overheid houden de lippen stijf op elkaar.

Na het incident verspreidden geruchten en gelekte memo's zich via de Chinese microbloggingsites, de zogenaamde *weibo's*. Wang zou gevlucht zijn omdat hij vreesde voor zijn leven. Hij zou Bo verteld hebben dat hij diens vrouw verdacht van de moord op de Britse zakenman Neil Heywood. Daarop zou Wang ontslagen zijn.

Het lichaam van Heywood werd in november aangetroffen in diens hotelkamer in Chongqing. Oorspronkelijk liidde de doodsoorzaak: overmatig alcoholgebruik. Heywood, die in contact stond met de Bo's, werd gecremeerd zonder autopsie.

Tijdens zijn verblijf in het Amerikaanse consulaat zou Wang asiel aangevraagd hebben. Dat werd hem geweigerd. Vervolgens had hij een gesprek met een Chinese onderhandelaar. Daarna verliet hij het consulaat en hij werd gearresteerd.

Ook Bo's vrouw werd opgepakt. Volgens geruchten zou ze de moord intussen bekend hebben. Het motief is een ruzie over geld.

Bo werd ontslagen als partijleider en zijn lidmaatschap bij het Chinese Politbureau, een machtig politiek orgaan, werd geschorst. Onlangs brak de overheid de stilte door te verklaren dat "Bo zich ernstig misdragen had". Maar meer details werden niet gegeven.

De hoogst ongewone neergang van Bo is moeilijk te verklaren. Naast aanhangers had hij ook veel tegenstanders. In zijn strijd tegen criminaliteit nam hij het niet altijd even nauw met de rechtsregels. Bedrijfsleiders vreesden dan weer dat Bo bij hen geld zou komen halen om zijn sociale projecten te betalen. Ook de Chinese president Hu Jintao en premier Wen Jiabao worden als Bo's tegenstanders beschouwd.

Bo was in de running voor een plaats in het Centraal Comité van het Politbureau. Op die manier zou hij een van de negen machtigste mannen van China worden. Maar dat kan hij nu wel vergeten. (JC)

Over een jaar heeft China een nieuwe premier en president. Huidig president Hu Jintao en premier Wen Jiabao zullen de fakkel vermoedelijk doorgeven aan respectievelijk Xi Jinping en Li Keqiang. Sinologieassistent Sara Van Hoeymissen, die zich specialiseert in Chinese politiek, analyseert wat er op dit moment gebeurt en wat er nog zal gebeuren in China.

JENS CARDINAELS EN FRANK PIETERMAAT

Er zijn twee belangrijke momenten op komst, vertelt Van Hoeymissen. "Ten eerste het partijcongres dit najaar. Daarin worden de belangrijkste plaatsen in de partij verdeeld. Ten tweede wordt er in het voorjaar van 2013 een nationaal volkscongres georganiseerd. Daarin worden de belangrijkste functies binnen de staat verdeeld. Premier Wen Jiabao en president Hu Jintao zetten in het najaar een stap opzij binnen de partij. Dat impliceert dat ze zich volgend voorjaar terugtrekken uit hun functie van staatsleider."

Van Hoeymissen legt uit dat het de laatste twintig jaar de gewoonte is dat de hoge functies van de staat gekoppeld zijn aan die binnen de Chinese Communistische Partij. Je kunt dus alleen president of premier worden als je ook in de Partij een hoge post bekleedt. "Wie de hoogste functie heeft binnen de Partij, wordt president. Wie de tweede man is binnen de partij, wordt de voorzitter van het Nationaal Volkscongres. De derde man wordt premier."

Dat is niet altijd zo geweest. Zo had Deng Xiaoping, die China hervormde in de richting van een markteconomie, geen officiële staatsfunctie. "Dat zorgde voor een paradox. Als een buitenlandse leider de machthebber van China wou spreken, dan moest hij eigenlijk een afspraak maken met iemand die officieel geen functie had."

ZENUWACHTIGHEID

Tijdens een Chinese machtsoverdracht is de Partij kwetsbaar en zenuwachtig. "Dat uit zich bijvoorbeeld in het feit dat de media op zulke momenten veel sterker gecontroleerd worden."

Wordt die zenuwachtigheid ook geïllustreerd door de uiterst ongewone neergang van de populaire politicus Bo Xilai (zie "Boos op Bo" hiernaast)? "De val van Bo lijkt vooral veroorzaakt te zijn door de moord op een Britse zakenman, waarvan Bo's vrouw beschuldigd wordt. Maar de zenuwachtigheid van de Partij heeft Bo natuurlijk niet geholpen."

"Hij voerde een ambitieus beleid dat bekend staat als het Chongqingmodel. Hij was voor een sterke staat en tegen een verdere liberalisering van China. Daardoor ging hij soms in tegen de Partij. Bovendien dweept hij openlijk met Mao Zedong, wat erg ongebruikelijk is voor hedendaagse leiders. Verder profileerde hij zich ook en dat ligt moeilijk in de Chinese politiek, waarin alles in het teken staat van de Partij."

"Zijn beleid had hem sowieso al vijanden opgeleverd en de recente gebeurtenissen maakten zijn positie helemaal onhoudbaar. Het feit dat Bo in 2007 van Beijing naar Chongqing werd overgeplaatst, was al een teken aan de wand. Er waren wellicht mensen die wachtten op een kans om Bo finaal aan de kant te schuiven. Zijn rol is nu vermoedelijk volledig uitgespeeld."

HERVORMINGEN

China zal zich in de komende jaren moeten hervormen, onder andere omdat de economische groei vertraagt. De hervormingen startten al in de jaren '80. "Maar ze zijn nu deels stilgevallen, omdat sommige leiders vinden dat China in de eerste plaats zijn eigen bedrijven moet verster-

over er een tweedeling heerst. "Enerzijds is er een fractie die vindt dat de nieuwe welvaart moet worden ingezet om verdere economische groei te bewerkstelligen. Anderzijds is er een fractie die vindt dat de welvaart moet gebruikt worden voor de arme bevolking."

Die tweedeling is soms scherp, vertelt Van Hoeymissen. "De beleidsvoorstellen van beide kampen staan diametraal tegenover elkaar. De enige overeenkomst is dat ze allebei de Communistische Partij sterk willen houden. Dat zorgt ervoor dat ze er in slagen een compromis te vinden. Door de tweedeling zijn de huidige staatsleiders eerder consensusfiguren dan sterke leiders."

Het evenwicht tussen de twee strekkingen wordt nauwkeurig bewaakt. "De president behoort tot kamp x, de premier tot kamp y. En Bo Xilai is vervangen door iemand van dezelfde strekking."

HERUITVINDEN

Hoewel China geen democratie is en de verkiezingen een partijinterne aangelegenheid zijn, wordt er toch rekening gehouden met het volk. "De Partij is sinds de jaren '80 chronisch onzeker, omdat ze het communisme zag instorten in Europa. Die onzekerheid werd nog versterkt door het Tiananmenprotest. Sindsdien probeert de Partij zich heruit te vinden en wil ze voldoen aan de verwach-

"Communistische Partij is chronisch onzeker"

ken, zodat ze de concurrentie kunnen aangaan met buitenlandse multinationals. Daardoor is er een protectionistische reflex ontstaan. Er heerst nu een debat tussen mensen die de markt verder willen liberaliseren en mensen die de strategische sectoren willen afschermen van buitenlandse bedrijven."

Naast het debat over de markthervormingen is er nog een ander vraagstuk waar-

tingen van het volk. Zo mogen leiders slechts twee termijnen aan de macht blijven."

De verkiezing van Xi Jinping en Li Keqiang in het najaar staat zo goed als vast. "Toch valt een verrassing niet uit te sluiten," besluit van Hoeymissen. "Niet minder dan zeven van de negen hoogste functies in de Partij moeten heringevuld worden. Met de verdwijning van Bo wordt het des te interessanter om te zien wie het zal halen."

Hu Jintao, nog even de Chinese president, met Herman Van Rompuy.

Creative Commons

KORT INTERNATIONAAL

VERSE DIRECTEUR IO

Martine Torfs is de nieuwe directrice van het International Office (IO). Twee weken geleden vatte zij haar activiteiten aan. Torfs heeft sinologie, vertaalwetenschap en conferentietolken gestudeerd. Gedurende vier jaar woonde en werkte ze in China, en ze vertaalde een aantal romans uit het Chinees naar het Nederlands. Professioneel hield ze zich reeds bezig met internationale relaties in het hoger onderwijs. De nieuwe directeur moet over een sterke operationele basis beschikken.

Torfs lost vicerector internationalisering Bart De Moor af, die de functie sinds eind november ad interim bekleedde. Bart Hendrickx, die de positie voor De Moor invulde, blijft hoofd van de academische diplomatie: een post die in de nieuwe structuur hiërarchisch gezien onder die van de directeur staat.

Hiermee lijkt de hertekening van het International Office, waar in *Veto 3812* nog zoveel onduidelijkheid over heerste, dan toch een definitievere vorm te krijgen. (LdJ)

NIEUWE VOORZITTER ESU

De 26-jarige Karina Ufert is op 22 april verkozen tot nieuwe voorzitter van de European Students' Union (ESU) voor het jaar 2012-2013. De Litouwse studente is al twee jaar lid van de ESU-bestuursploeg. Op 1 juli zal zij het leiderschap van de huidige ESU-voorzitter Allan Päll overnemen (voor een interview met Allan en de rol van de ESU: zie *Veto 3805*).

Ufert vindt dat besparingen in het onderwijs het potentieel van onze

samenlevingen om zich duurzaam te ontwikkelen belemmeren. "Studenten moeten om de juiste prioriteiten vragen en een gemeenschappelijk standpunt innemen om onderwijs als een collectieve verantwoordelijkheid en als een collectief goed te beschermen. Tijdens mijn mandaat wil ik de ESU versterken en de stem van de student tijdens de budgetbesprekingen (op Europees en internationaal vlak, red.) laten horen." (LdJ)

OP FAKBARTOCHT MET DE RECTOR

“Mag ik uw hand schudden?”

Afgelopen donderdag trok de studentenraad LOKO met enkele prominenten langs de fakbars om hen te laten proeven van de uitgaanssfeer. Onder andere rector Mark Waer, vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans, burgemeester Louis Tobback en schepen van cultuur en studentenzaken Denise Vandevort (sp.a) gingen de uitdaging aan. Ook het politiekorps zorgde voor een uniformloze delegatie.

ANNEKE SALDEN

De eerste halte van het gezelschap was de Pavlov. Ondanks het relatief vroege uur was het bijna onmogelijk er binnen te komen, maar goddank werden we uitgenodigd in het achterzaaltje om aldaar een cantus van de Kulak bij te wonen. Ter ere van de gasten zette het Kortrijkse volk *‘Trink, Brüderlein, Trink’* in, een lied dat vooral onze rector wel kon appreciëren. Voor de burgemeester was de derde strofe er wel te veel aan: “Wanneer stopt dat hier, seg? Dan kunnen we drinken.” Beide heren kregen nog het woord van de preses, maar gezien de bronstigheid van de kudde Kortrijkers op dat moment durfden ze niet meer uit te brengen dan een beleefd “Op de Kulak!”.

Eenmaal terug buiten nam het gezelschap de tijd om de stewards op de Tiensestraat wat peptalk te geven. De urilift werd eveneens grondig geëvalueerd. Het gezelschap

kreeg zelf ook aardig wat bekijks van passerende uitgaanders.

VEDETTE

De vedette van de avond was zonder twijfel burgemeester Tobback. Het studentenvolk onthaalde hem telkens met veel enthousiasme, en menige fotosessie viel hem te beurt. De man bleef gelukkig kalm onder alle

“Wanneer stopt dat hier, seg? Dan kunnen we drinken”

heisa. Op de vraag van een stoutmoedige student “Mag ik uw hand schudden?” antwoordde hij droog “Nee, jij moogt aan helemaal niks schudden”.

Vervolgens werden Politika Kaffee en het HdR bezocht. De wenkbrauwen werden gefronst bij wat een verjaardagsritueel - op de toog gaan staan - bleek te zijn. Wel zonde dat er niemand van het prominente gezelschap mee op de toog kon worden gehesen.

Het HdR was zo goed als leeg - “Tiens, en als ik dienst heb is dat hier altijd veel te vol!” dixit agent Gooris - maar het gaf ons wel de kans om even te polsen bij de rector of de tocht hem beviel. “Jazeker,

we hebben ons goed voorbereid,” was het diplomatische antwoord.

Het werd binnen toch wat te warm en bovendien weinig aromatisch. Terug op de stoep van de Tienestraat staan was een verademing: “Nu begrijp ik waarom die allemaal buiten komen staan!” aldus Tobback.

Het was ondertussen tijd voor de meeste prominenten om afscheid te nemen, vanwege hun vroege werkuur op vrijdag. “Als ik burgemeester was, zouden er geen colleges zijn voor de middag!”

luidde de overmoedige belofte van LOKO-voorzitter Bram Smits. Een aantal gasten konden we overtuigen om de Dulci als laatste aan te doen, maar die bleek gewoon dicht. *Shame.*

De tocht werd aldus voortgezet met enkel de *diehards* van de Leuvense politie. En zoals elk mooi feestje hoort te eindigen, was onze laatste halte Fakbar Letteren, alwaar de bierglazen werden geheven op de schoonheid van het studentenleven.

Simon Leclercq

CARTE BLANCHE (11)

Gratis ofwa? Bangelijk!

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker, schrijver of fotograaf van Veto de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Wie de voorbije week in het centrum van Leuven rondkuierde, bemerkte daar ongetwijfeld de veelheid aan randanimatie en gratis voedsel waarmee enkele kiesploegen ziertjes trachtten te winnen. Spilsucht, zeggen sommigen. Overdaad, zeggen anderen. Of nog: “Ik moet de ganse week geen eten kopen.” Challenge accepted.

ELS DEHAEN, STIJN DE DECKER EN CÉDRIC SUTTELS

Zondagavond. De klok slaat middernacht. Tot donderdagavond mogen we niets betalen voor eten en drinken. The place to be: Fak Letteren. De kiesweek van maar liefst vier ploegen wordt feestelijk ingezet met cava, bier, cider en hapjes. Onze eerste uren verlopen gezwind. We bekijken nog even het schema voor de komende dagen. We heffen het glas cider op de komende week.

BANDJE

’s Ochtends wacht ons een eerste teleurstelling. De *goodiebags* van *Sensation* (Economika) waarop wij hoopten te putten op moeilijke momenten, was niet te vinden. Lolphoeg *DouChé* (Babylon) schenkt ons drie droge sandwiches en een appel. Voorlo-

pig voelen we ons daar nog te goed voor, maar dat zal ’s avonds veranderen.

Maar onze kansen keren. Wij ontvangen via via toch nog een ontbijt van kiesploeg *No MarTini, No Party* (Babylon), met liefde ingepakt door de opkomende vicepreses. ’s Middags begeven we ons naar het Ladeuzeplein, waar de vrijgevigheid van de opkomende preses, als niet-economiestudenten, toch een sensationeel bandje voor ons scoorde. We schuiven aan bij de andere hongerigen en wenen ons even in een Sovjet-voedselbedeling van de vorige eeuw. Wanneer we kort even ons bandje omhoog houden, voorziet een vrijwilliger ons terstond van de snack van onze keuze, voor de uitgehongerde ogen van het plebs. Zo moeten koningen zich voelen.

De avond dreigt lang te worden. Doorheen de dag is

het allemaal brood en spelen, maar als de maan de zon verdrijft stuiten we toch op een praktisch probleem. Ons studentenleven heeft onze eetgewoontes zo misvormd dat de vijfde maaltijd toch een noodzakelijkheid is. De kiesweken konden weinig hulp bieden.

MONSTER

Woensdagochtend voeden wij het hongerige monster in ons met een suikerspin die wij daags tevoren van de kiesploeg van *Historia* kregen. Dat *breakfast of champions* houdt ons tijdens een vroege les een kleine vijftien minuten op de been, vooraleer onze gedachten van de Amerikaanse voorverkiezingen onverbiddelijk afdwalen naar wat we straks op de kiesweek van *Economika* zouden kunnen vinden. Daar vullen we ons nutritioneel ontbijt aan met spicy noedels en Pepsi Max. Ons moedertje zou zo trots zijn.

Onze suikerspiegel kent bij het vallen van de avond opnieuw een verontrustend dal. Gelukkig kunnen we rekenen op de aspirant-dokters van kiesploeg *Medica* om de hierboven vermelde problemen met de vijfde maaltijd op te vangen. Geen idee wat de

Vereniging van Geneesheren denkt over gratis vaten, Goldstrike en frituurhapjes, maar wij konden de genialiteit ervan alvast inzien.

MISSION ACCOMPLISHED

Eindelijk werd het donderdag. Nog een dag lang zoeken naar gratis eten en we konden opnieuw de vertrouwde geuren van de Almakeuken opzoeken. Hoewel de *MarTini-Bicky’s* niet gratis waren, gooiden we het op een akkoordje met onze vrienden. Zij betaalden onze Bicky, wij voldeden aan onze opdracht. *We’re bending the rules, not breaking them.* Aan het MSI was het door het overaanbod bijwijken moeilijker géén gratis hotdogs en drank aan te nemen. Weeral Bicky’s, hotdogs en bier. Nog een halve dag, een paar uren, denken we steeds.

Het is middernacht. *Mission accomplished.* Met een lekkere zelfgekochte pizza en een heleboel *Weight Watchers* punten in onze achterzak sluiten we de week af. We weten wat ons volgende week te wachten staat: kiesweek ex, sportweek in.

De lange versie van dit artikel vindt u op www.veto.be

AFC Leuven

Academics For Companies Leuven, kortweg AFC Leuven, sloot afgelopen donderdag zijn vijfde werkingsjaar plechtig af met receptie en buffet. De fakkel werd door Saskia Lambrechts doorgegeven aan nieuwe voorzitter Stef Verbrigghe. Woensdag staat nog het Student Startup Forum op het programma.

FRANK PIETERMAAT

Afgelopen donderdag nodigde AFC Leuven in de universiteitshallen vrienden, partners en pers uit voor hun slotevent. Voorzitster Saskia Lambrechts overliep de activiteiten van een heel jaar, waarin de nadruk vooral lag op *people* (de leden) en *excellence* (voldoende kwaliteit).

Na een kort overzicht van hoe AFC Leuven in de laatste vijf jaren gegroeid is tot een organisatie met bijna zeshonderd leden, was het de beurt aan decaan Luc Sels van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen om zijn licht te laten schijnen op de samenwerking met de studenten. Kort en bondig: “Julie houden mijn optimisme in de student hoog.” Aan dankbetuigingen dan ook geen gebrek.

STARTUP

Tot slot mocht de nieuwe voorzitter Stef Verbrigghe zijn plannen voor volgend jaar uit de doeken doen. Op energieke wijze benadrukte hij vooral het meer betrekken van studenten Ingenieurswetenschappen, Rechten en Sociale Wetenschappen volgend jaar.

Op woensdag 2 mei organiseert AFC Leuven zijn laatste evenement van het jaar. In het provinciehuis kan je luisteren naar keynotes, een ondernemersdebat volgen en deelnemen aan workshops. Uitgenodigd zijn onder meer Colruytbaas Jef Colruyt, Unizotopman Karel Van Eetvelt en schoenenfabrikant Wouter Torfs. Tijdens een hapje en drankje kunnen ook een honderdtal studenten informeel een praatje slaan met de ondernemers. Inschrijven is de boodschap. www.afcleuven.be

Bierfestival | Een rijk palet aan smaken

De Belgische biercultuur wordt alom geprezen. Toch zijn de bieren die u op café drinkt niet altijd even origineel. Afgelopen weekend namen wij ons voor op het Zythos Bierfestival in de Brabantse regio. In plaats daarvan kozen we voor oude geuze, stout, saison, lambiek en indian pale ale (IPA).

JELLE MAMPAEY

“De zoete brol is er aan het uitgaan,” zegt Hans van de Hopjutters uit Stabroek. Hij wilt het niet zeggen, maar wij denken meteen aan AB Inbev's vlaggenschip Leffe. Ook elders krijgen we te horen dat zoetere bieren langzaam verdwijnen. “Bitter en zuur zijn twee smaken die in opmars zijn,” zegt Bart van hobbybrouwerij Het Nest. “Kijk maar naar het succes van Orval, een bitter bier met een licht zure smaak.”

Volgens Bart is vooral de Amerikaanse biercultuur erg interessant. “Ze hebben ons gekopieerd, maar op veel vlakken hebben ze ons voorbijgestoken.” Hijzelf biedt een Hopruiter aan, een bier dat speciaal voor de Amerikaanse markt gemaakt is en wordt gekenmerkt door zijn uitgesproken bittere smaak. Bitter is immers erg populair in de Verenigde Staten

Simon Leclercq

en is dus nu ook in ons land aan een opmars bezig.

STOUT

Ook brouwerij Pirlot uit Zandhoven speelt in op de trend van bittere, hoppige bieren. Zij bieden hun splinternieuwe Hoppergod aan. Wij kiezen echter voor de afwisseling en gaan voor de stout, een nichebier in de stijl van Guinness. “Je zal niet vaak stouts tegenkomen op café,” zegt Guy van brouwerij Pirlot. “Belgische stout bestaat bijna niet. Ik vind dat jammer, daarom heb ik er zelf een gemaakt.” Zijn stout is redelijk toegankelijk, maar weet toch ook ons, stoutliefhebbers, te bekoren. Een aangename afwisseling.

Een bier dat ons doet denken aan stout, of zelfs aan porto, is de tien jaar oude Kapittel Prior van brouwerij Van Eecke. Doorgaans laten brouwerijen hun bier niet zolang rijpen, hoewel het in veel gevallen perfect mogelijk is. Dat is immers uit commercieel opzicht niet interessant. Van Eecke kreeg echter een pallet Kapittel terugbezorgd dat reeds tien jaar oud was. In plaats van het in de riool te gieten, bieden ze het aan op het bierfestival. Het bier heeft een heerlijke geur en een unieke smaak, maar wij zijn geen fan.

GEUZE

Iedereen kent de geuze van Mort Subite. Een verkrachting, als je het ons vraagt. Echte oude geuze is heel zuur en wordt gemaakt van lambiek. Het unieke aan lambiek is de

Simon Leclercq

spontane gisting. In plaats van gist toe te voegen, laat de brouwer de natuur zijn gang gaan. Het bier wordt bewaard in open lucht. Uit de lucht komen wilde bacteriën in het bier die zorgen voor de gisting.

Pierre Tilquin van brouwerij Tilquin is de eerste en enige geuzesteker in Wallonië. Hij is pas in mei 2011 begonnen met bier te verkopen. Geuze is vooral populair in Vlaanderen, maar ook in het buitenland is de bierstijl aan een opmars bezig. Veertig procent van zijn productie gaat naar de Verenigde Staten, maar ook Japan,

Noorwegen, Zweden en vele andere landen behoren tot zijn clientele. “Geuze wordt meer gedronken dan tien jaar geleden, maar het blijft een bier voor connoisseurs,” zegt Pierre.

BITTER

We keren terug naar onze eerste liefde: bittere bieren. Een bier dat we leerden kennen in M Café en al langer ons hart gestolen heeft, is Tumulus 800. Dat is een bier dat naar Belgische normen heel erg bitter is. Het bier wordt gebrouwen door brouwerij de Kale Ridders

en zou oorspronkelijk slechts tijdelijk verkrijgbaar zijn. Het werd immers gebrouwen ter gelegenheid van de 800-jarige verjaardag van de gemeente Landen. De vraag is echter zo groot, dat het bier blijvend gebrouwen zal worden.

De gist die gebruikt wordt voor Tumulus 800, werd ontwikkeld door de KU Leuven. Een van de twee hoofdbrouwers van De Kale Ridders is immers professor biologie aan de universiteit. De Kale Ridders willen, naar eigen zeggen, niet zozeer bier brouwen volgens oude tradities. Ze willen vernieuwend zijn en gebruiken dan ook nieuwe gisten en nieuwe hopsoorten in samenwerking met de KU Leuven en de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven. Wij lusten hun vernieuwing wel.

Niet iedereen deelt die mening. Een Amerikaan aan de stand van brouwerij Het Anker vindt dat de Amerikanen gek zijn: “Americans are going crazy on hops, they are using too much. And now you are polluting your Belgian beers by adding too many hops.” De gustibus et coloribus.

Leuven bierstad | 85 cafés in de Diestsestraat

Wij kennen enkel de Libertad en Fakbar Letteren. Onlangs kwam ons echter ter ore dat er nog andere cafés bestaan in Leuven. Onder deskundige begeleiding van een stadsgids gingen wij op zoek naar de verhalen achter de Leuvense cafés en naar de geschiedenis van de Leuvense biercultuur.

JELLE MAMPAEY

Om het begin van de Leuvense biercultuur te lokaliseren, moeten we een eindje teruggaan in de tijd. In de middeleeuwen maakte het vloeibare goud opmars in onze regio's. Het klimaat koelde af, waardoor wijnbouw niet langer mogelijk was. De mensen dronken steeds meer bier. Leuven was in die tijd reeds een echte bierstad.

De aanwezigheid van de universiteit speelde daar een grote rol in. Ook toen wisten studenten al menig liter bier te verzetten. De gemiddelde middeleeuwse Leuvenaer dronk een liter bier per dag. Het water was in die tijd immers vervuild, water drinken was erg ongezond. Je kon beter bier drinken. De eerlijkheid gebiedt ons wel te zeggen dat het bier in die tijd erg weinig alcohol bevatte, tussen één en twee procent.

Van Stella was toen nog geen sprake, hoewel het etiket 1366 vermeldt als verschijningsdatum. Dat jaartal verwijst naar

de vroegste vermelding van brouwerij Den Hoorn, een brouwerij in de Mechelsestraat waarnaar de hoorn op het logo van Stella verwijst. In de achttiende eeuw werd die brouwerij overgenomen door Sebastian Artois. Nog later wordt de brouwerij overgenomen door Interbrew. Op Stella is het echter wachten tot 1926, wanneer Interbrew een kerstbier lanceert dat de Latijnse naam voor ster draagt. Zelfs dat bier is niet hetzelfde pilsje dat we vandaag drinken. Het recept is door de jaren grondig gewijzigd. Zo is Stella aanzienlijk minder bitter geworden.

DIJLE

Al dat bier moest uiteraard ook geproduceerd worden. Er waren dan ook massa's brouwerijen in Leuven. Onze gids spreekt van meer dan veertig brouwerijen in de achttiende eeuw. Vandaag blijft helaas enkel Domus over binnen de Leuvense ring. De meeste brouwerijen lagen in de buurt

van de Dijle. Ze gebruikten immers water van de rivier in het brouwproces. Erg smakelijk is dat niet, als je weet dat de Dijle een open riool is waar ook de toiletten in uitkwamen.

De rivier stroomde vroeger langs de Vismarkt, vandaar de naam van dat plein. Tot 1970, toen men er een parking van maakte, stond er trouwens nog een grote vishal. De Mechelsestraat was dus aan de Dijle gelegen. Daardoor vonden we vroeger maar liefst veertien brouwerijen terug in het korte deel tussen Grote Markt en Vismarkt. Zo was brouwerij De Grote Kruiwagen gevestigd op nummer 37. Op nummer 39 was het bijhorende café De Kleine Kruiwagen gevestigd. De brouwerij was immers, net als Domus vandaag nog steeds, een huisbrouwerij.

OUDE MARKT

Waar hingen de studenten vroeger zoal uit, in een tijd zonder fakbars? Vooral in de Diestsestraat, zo blijkt. Een telling door de fiscus wees uit dat die straat in 1880 maar liefst 85 cafés telde. Ook de Oude Markt was een populaire uitgaansplek, al werd de oppervlakte ook gevuld door heel wat win-

kels. Voor de Tweede Wereldoorlog waren er slechts 16 cafés, tegenover 34 vandaag de dag. Een van de zijstraten van de Oude Markt stond bekend als het schijfstraatje. Onze zatte voorouders deden hun behoefte niet altijd keurig achter gesloten deuren. Dat straatje bestaat nog altijd, maar het is niet langer toegankelijk. Het is verborgen achter een muur, links van café Commedia.

Een van de meest populaire cafés op de Oude Markt in de jaren '50 was Bij Marraine, in het pand waar nu de Oase huist. Marraine was de cafébazin. Haar café was nog open wanneer alle andere cafés al gesloten waren. Ze was vooral populair omdat ze bier schonk met weinig schuim. Zo kregen de studenten meer bier voor hetzelfde geld. Marraine zou ook bekend gestaan hebben om haar uitstekende spaghetti. Het verhaal gaat dat de cafébazin uiterst kalm bleef wanneer zatte studenten haar *stoof* meenamen, in het midden van de Oude Markt plaatsten, om ze vervolgens al pissend te blussen. Onze grootouders waren blijkbaar lolbroeken.

De wandeling gaat elke zaterdag en elke zondag om 11u door. Tickets zijn verkrijgbaar bij Toerisme Leuven.

Mohammed Zardah: "We zijn niet alleen een groep voor Maghrebijnen."

Andrew Snowball

DYNAMISCHE MAGHREBIJNEN

What's in a name?

What's in a name? In het geval van DyMa (Dynamische Maghrebijnen) meer dan de naam alleen doet vermoeden. Mohammed Zardah, Redouan Hajji en Yousef Elaalamat stelden hun studentenvereniging graag aan ons voor. Ook onderwerpen als de integratie van allochtone jongeren in het hoger onderwijs kwamen aan bod.

PHILIP GALLASZ EN LAURA HOLLEVOET

Veto: *Wij hadden zelf nog nooit van DyMa gehoord. Blijven jullie bewust kleinschalig?*

Mohammed Zardah: «DyMa bestaat nog maar sinds twee jaar maar het is pas dit jaar dat we echt actief proberen te zijn. DyMa staat voor Dynamische Maghrebijnen,

dat zijn vooral de Noord-Afrikanen uit Marokko, Algerije en Tunesië. Twee jaar geleden hadden twee Marokkaanse meisjes het gevoel dat er voor hen iets ontbrak in het studentenleven. Ze voelden zich niet helemaal thuis bij de andere studentenverenigingen. Om dat op te vullen zijn wij ontstaan.»

«Onze naam laat uitschijnen dat we alleen een groep voor Maghrebijnen zijn, maar eigenlijk gaat het om

een mikmak van nationaliteiten. We zijn heel divers. Dit jaar was er dan ook een hele discussie over een eventuele naamsverandering, maar we houden voorlopig onze naam.»

Veto: *Wat is jullie visie op het hoofddoekendebat?*

Mohammed: «Het probleem met het verbod is dat het meer schade zou opleveren voor de integratie van veel meisjes. Ze zullen niet verder kunnen studeren. Bovendien is iedereen vrij om zijn geloof te uiten, we leven immers in een democratische land, dus het generaliseren en categoriseren van meisjes met een hoofddoek is oneerlijk.»

«Het is gewoon iets dat bij de uiterlijke kenmerken van de religie hoort. Het verbod is er omdat men denkt dat een hoofddoek onderdrukking van de vrouw inhoudt. Dat is niet het geval. De meeste vrouwen kiezen er zelf voor. Sommige van onze vrouwelijke leden dragen een hoofddoek,

andere niet, maar eerlijk gezegd hechten we daar niet al te veel waarde aan.»

Veto: *Wat is net de meerwaarde van jullie studentenvereniging?*

Mohammed: «Activiteiten zoals bijvoorbeeld de Marokkaanse theeavond. Daarnaast organiseren we bijvoorbeeld een ha-

albaar is voor hen.»

Yousef Elaalamat: «Het percentage allochtonen in onze samenleving is hoger dan het aandeel allochtone studenten in het hoger onderwijs. Kortom, ze zijn ondervertegenwoordigd. Door hen te vertellen dat een diploma binnen hun mogelijkheden ligt, willen wij de toestroom optimaliseren. Wij zijn de beste voorbeelden dat het kan en zullen ons op die manier naar de jongeren presenteren.»

Veto: *Nemen de onderwijsinstellingen in dat kader voldoende maatregelen?*

Yousef: «Binnen het Belgische systeem is het belangrijk om de jongeren reeds warm te maken op de lagere en middelbare school. Daar worden keuzes gemaakt met een grote impact op de verdere levensloop. Maar over Marokkaanse jongeren heersen er vooroordelen, ook binnen een instantie als het CLB. Zij worden te vaak in de richting van BSO georiënteerd.»

Veto: *Krijgen jullie zelf soms met vooroordelen te maken?*

Redouan: «Ik werd laatst gehouden voor een schoonmaker. Ik was in een ziekenhuis, waar ik een examen moest afleggen, toen plots de hoofdverantwoordelijke van de schoonmaakdienst op me afkwam en vroeg of ik soms de nieuwe schoonmaker was. Dat is een van de vooroordelen, dat wij altijd dergelijke beroepen uitvoeren.»

Mohammed: «Leuven staat er wel wat om bekend racistisch te zijn. Ik ben bijvoorbeeld al twee keer geweigerd door een portier, terwijl dat in Eindhoven nog nooit gebeurd is. (Mohammed woont in Nederland, maar studeert tandheelkunde in Leuven, red.) Ik was toen samen met een Chinese en een Iraanse jongen, in een groep van Vlaamse studenten. Zij mochten binnen, wij drie niet.»

«Nederlanders zijn in het algemeen veel opener dan Vlamingen. In Nederland is het heel nor-

“Allochtonen ondervertegenwoordigd in onderwijs”

malbarbecue op 10 mei. Volgend jaar zullen we ook door Vlaams-Brabant trekken, om het voor middelbare scholieren aantrekkelijker te maken en naar de universiteit te gaan. Ik vind het nog altijd pijnlijk om te zien, dat er slimme (allochtone, red.) studenten zijn, die er meteen van-

maal dat wanneer je in een bus of een trein zit, je met de personen langs je een gesprek aanknoopt. Nog een reden is dat de mensen hier veel minder uit grote steden, maar eerder uit kleine dorpjes afkomstig zijn, waar ze alleen in contact komen met andere Vlamingen.»

KHLeuven | Vormingsdag werkstudenten

Dat werkstudenten een niet-evident parcours afleggen is vanzelfsprekend. Zij combineren hun dagelijkse broodwinning met een deeltijdse studie aan een hogeronderwijsinstelling. Om te kunnen leren uit hun ervaringen, en die van de lectoren en medewerkers die zich dagelijks voor hen inzetten, organiseerde de KHLeuven een vormingsdag.

PHILIP GALLASZ

Naast lezingen en workshops stond er een discussietafel op het programma. Om een boeiende dialoog op te wekken, peilde men naar de persoonlijke ervaringen van mensen uit de sector. De Standaardjournalist Maarten Goethals opereerde als moderator.

Goethals trok het debat op gang met een citaat van een werkstudent. “Je gezinsleven en sociale leven lijden onder de zware com-

binatie van werken en studeren. In sommige gevallen leidt het tot een burn-out.” Dat dat niet het lot van elke werkstudent hoeft te zijn, bleek uit het relaas van een ervaringsdeskundige. Dirk Provoost stelde zichzelf voor als een 33-jarige verpleger die na omzwingingen zijn roeping als verpleegkundige vond. Naast zijn activiteiten op Gasthuisberg volgt hij momenteel een BaNaBa opleiding. “Het is zwaar en de slaagkansen zijn niet evident. Maar

ik kan het iedereen aanraden. Soms weet je nu eenmaal pas later wat je wil.”

CARRIÈRESWITCH

Is het bedrijfsleven klaar voor werkstudenten? Met die vraag lag het eerste grote thema op tafel. Uit de getuigenissen van panelleden bleek dat werkgevers in de meeste gevallen sceptisch reageren. “Werkstudenten zijn gemotiveerde krachten. Bedrijven zien hen daarom niet graag vertrekken.”

Daarnaast blijkt dat veel werkstudenten hun studieactiviteiten verzwijgen op de werkvloer. Een studie naast je job is namelijk een heroriëntering, een carrièreswitch. Ook afgunst onder collega's

speelt een rol. Maar voor een werkstudent zich op een nieuwe job smijdt, dient hij wel zijn opleiding te voltooien. En dat gaat met vallen en opstaan, voor alle betrokkenen.

BORSTVOEDINGSLOKAAL

Het Vlaams subsidiesysteem blijkt namelijk ondoorzichtig en het onderwijspersoneel wacht een administratieve rompslomp. Werkstudenten zelf botsen qua mentaliteit dan weer met hun achttienjarige medestudenten. Bovendien zijn hun faciliteiten beperkt. Dat gaat van een tekort aan contactruimtes over het ontbreken van een borstvoedingslokaal. Het lijken details, maar zowel voor een lector, een personeelslid als een werkstudent

leidt het tot extra werkdruk. Kortom, van elke betrokkene wordt flexibiliteit verwacht.

Het kwam steeds weer terug doorheen het tafelgesprek: er bestaat niet zoiets als dé werkstudent of hét bedrijfsleven. Elke uitspraak werd genuanceerd, elke stelling eiste zijn verdieping. Toch was de conclusie rond de tafel unaniem optimistisch. “Als ik zie vanwaar we komen, zijn we al heel ver geraakt.” Iemand anders opperde dat werkstudenten dan weer economisch interessant zijn. En ondanks de verschillen tussen de beroepen, werkgevers en opleiding, staat één ding vast. “De nood aan levenslang leren en jezelf ontplooiën wordt enkel groter.”

HET GEDACHTEGOED (5) | GRAS

“Cannabis moet legaal worden”

Nick De Gregorio

Timon Soetaert erkent dat GrAS niet genoeg mensen bereikt.

Volgens menigeen heeft de jeugd tegenwoordig geen politiek buikgevoel meer. Laat staan dat ze er nog hun stem voor zouden laten horen. Die kijk op de zaken staat haaks op het veelvoud aan politieke studentenbewegingen dat om uw aandacht smeekt. Op regelmatige basis stellen wij gaarne een van hen aan u voor. Deze week schoven we aan tafel bij Timon Soetaert, voorzitter van de Groene Alternatieve Studenten (GrAS).

LAURA HOLLEVOET

Op onze vrije woensdagavond roken we graag jointjes met een melodietje van Bob Marley op de achtergrond. Vandaag lieten

we dat achterwege voor een interview met GrAS-voorzitter Timon Soetaert, die eigenlijk slechts pro forma voorzitter is. “Als je als vereniging erkend wil worden door LOKO moet je de naam van de voorzit-

ter op een papier zetten. Ze hebben mijn naam daaronder gezet, maar dat betekent niet dat ik voorzitter ben.”

Veto: *GrAS lijkt ons een doodbloedende beweging.*

Timon: «We zijn aan het doodbloeden, maar we zoeken wel nieuw bloed. We hebben eigenlijk vooral een probleem met onze promotie. Twee jaar geleden flyerden we nog hevig, maar omdat onze bijeenkomsten zo weinig volk trokken, zijn we daarmee gestopt. Ook het enthousiasme om bijvoorbeeld lezingen te organiseren is afgenomen, omdat wij vaak de enige aanwezigen zijn.»

«We focussen ons nu op interne debatten, al staan we nog steeds open voor andere mensen. Het falen van GrAS is ook te wijten aan een algemene desinteresse bij de student voor politieke thema's. Jong Groen heeft bij bepaalde jongeren meer aantrek. Maar wij zijn niet gebonden aan een bepaalde partij.»

er ook voor dat de thematiek niet naar de achtergrond verdwijnt. Nu is dat soms nog te veel het geval. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat Groen altijd zaligmakend is. Wat betreft de economie heeft GrAS geen concreet standpunt, al zijn we allemaal voorstander van een groene, duurzame economie.»

«Mijn persoonlijke visie is dat het kapitalistische systeem de klimaatproblematiek in stand houdt. Ik ben voorstander van een kleinschalige economie die zelfvoorzienend is. De grootste uitstoot is immers te wijten aan de voedselindustrie, de internationale transport en de algemene mentaliteit van onze consumptiemaatschappij. Dat kunnen we oplossen door meer lokaal en seizoensgebonden te eten.»

«Problematisch is dat alles tegenwoordig moet draaien rond economische groei. We zouden ons nochtans moeten aanpassen aan onze ecologische grenzen. Ik zou

“Tegenwoordig draait alles om economische groei”

Veto: *Jullie krijgen wel geld van Groen.*

Timon: «Dat klopt, maar dat is nu toch al een tijdje geleden. Geld hebben we momenteel immers niet echt nodig. We vragen er dan ook niet meer naar. We hebben nu nog een klein bedrag op onze rekening staan, dat we gebruiken als reserve voor speciale activiteiten en om bepaalde platforms te steunen»

Veto: *Wiens brood men eet, diens woord men spreekt?*

Timon: «We hebben geen duidelijk politiek standpunt bij GrAS. Wat we vooral willen doen is zoveel mogelijk studenten aanspreken met het ecologische thema, daarover discussiëren, ideeën uitwisselen. Kortom: het thema laten leven. GrAS is sowieso wel verbonden met de politiek, toch was het de bedoeling dat het zou gaan om een losse organisatie.»

VOEDSELINDUSTRIE

Veto: *Wat is net de meerwaarde van de partij Groen? Andere partijen hebben de milieuproblematiek ook al in hun programma opgenomen. Is aandacht voor de economie niet belangrijker op dit moment, of kunnen beide samen gaan?*

Timon: «Groen heeft ervoor gezorgd dat de problematiek wel op de agenda van de andere partijen moest komen. Het zorgt

graag zien dat we proberen onze welvaartsamenleving in stand te houden, zonder steeds economische groei na te streven.»

Veto: *We maken meteen de associatie groen-hippie-weed. Tien jaar geleden werden er slechts 35 weedplantages ontdekt in België, een jaar geleden waren dat er meer dan 1070. Wat vind je van die ontwikkeling?*

Timon: «Ik vind dat cannabis gelegaliseerd moet worden. Als je het rationeel bekijkt, zijn er alleen maar voordelen. De nieuwe *war on drugs* door Bart De Wever in Antwerpen vind ik dan ook onzinnig. Op zich is cannabis niet erg, het roken ervan is wel schadelijk, maar het blijft een medische plant, met medische doeleinden.»

«De illegaliteit ervan is vreemd. Zolang het illegaal blijft, ben je immers niet zeker van de kwaliteit. Het is trouwens beter te investeren in preventie en opvang voor de gevallen die het nodig hebben, dan in een complete oorlog ertegen. De gevolgen van een legalisering hoeven niet negatief te zijn. In Nederland bijvoorbeeld zijn er niet meer gebruikers dan in België.»

Veto: *Bent u zelf een weedroker?*

Timon: «Ja. *(dekt grappend de dictafoon af)* Ik vind dat dat daar niets mis mee is.»

Erfgoeddag | Helden op het kerkhof

De jaarlijkse Erfgoeddag kaderde dit jaar in het thema van helden. Ook Leuven ontsnapte er niet aan. Zondag 22 april gaf de Academie voor het Leuvens dialect een rondleiding op het stadskerkhof aan de Philipssite. “Uek Leiven aa proës,” en nog veel meer van dat.

FRANK PIETERMAAT

“Wat es nen èld? Alleman paast dan derekt on ourlog, poletieke gevangene, minse die vei eile geluëf gestoreve zen en wa nog allemoo,” opent onze gids om 10 uur 's ochtends. Het kost niet veel tijd om ons aan te passen aan het prachtige Leuvense dialect, we zijn immers relatief dichtbij opgegroeid. Ook het programma-boekje is een welgekomen hulp.

Voor we aan onze wandeling op het kerkhof beginnen, krijgen we verhalen te horen van alle soorten helden die Leuven kent of gekend heeft. Te beginnen met Felix Morren, *ne volksèld*, die bij de heropbouw van de bibliotheek op het Ladeuzeplein de balusters *mei zenne veioemel noo benê slu-*

eg als protest en zo de status van volksheld verwierf.

Dat iedereen een held kan zijn, toonden ook Alex en Philip Simski, twee tieners van Russische afkomst. De twee jongetjes zagen vorig jaar in de Sportoase tijdens een zwembeurt een meisje op de bodem liggen, alarmeerden de redders, waarna een dokter het meisje kon reanimeren. *Doovei een dikke ploëël vei doë brikkes Simski.*

POESKE

Ook in de sport kent Leuven zijn helden. Meest vooraanstaand Jef Scherens, in het Leuvense en ver daarbuiten beter bekend als *Poeske Scherens*. *As em klaan was, was et e tenger mènneke. Zen memaa zaa dan uek altoëd “me poeterke” en dat es e klaa gaateken of e lè-*

meke. Van poeterke emme de minse poeske gemokt en et es zue gebleive. Poeske werd 16 keer Belgisch kampioen en 7 keer wereldkampioen in het baanwielrennen. Wat een held.

“Er wid bevèl gejeive van te sjiete”

Nog bekender is Pater Damiaan, *nen èld van zèlfupoffering en minslievendoëd*. Maar ook Selah Sue wordt in het lijstje van Leuvense helden opgenomen, als muzikheldin van jonge amateurs. *De gazette en bukskes ston er naa vol van.*

KERKHOF

Na de overdekte inleiding, begeven we ons in de kille wind over het kerkhof. We passeren voorname oorklogsmonumenten, zoals *et viekroe-*

esmonemènt en de crypte waar slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog begraven liggen.

Stilstaan doen we ook bij het monument van de choleraslachtoffers van Leuven. Bordjes met de namen van straten waar in de 19e eeuw de cholera uitbrak en vele Leuvenaars de dood in vonden. Het was pas op het einde van de 19e eeuw *da ne gelieëde professor doë mikroup ontdekte.*

We vervolgen onze tocht langs een heuse boulevard waar we de graven vinden van heel wat burgemeesters, waaronder Vital Decoster en Frederik Lints.

Afsluitend passeren we de graven van Britse oorlogspiloten die boven Bertem en Leuven omkwamen. Eindigen doen we bij het monument voor de slachtoffers van 18 april 1902, een periode van socialistische stakingen. *Et volk was wei up stroot gekoume en de “Garde Civique” wid up gereupe vei doë stooking tege t'ouwe. Umda ze da ni kosten en et volk moo bleifkoume, wid er bevèl gejeive van te sjiete. Doo viele versjillende geblesseide moo uek 6 due. Amen.*

FLYING HORSEMAN

“Ik ben een heel onrustige mens”

Flying Horseman is een Antwerpse rockband rond frontman Bert Dockx. Ze maken atmosferische gitaarmuziek die de duistere krochten van de blues en folk verkent. Hun tweede album Twist is net uit en dat stelden ze voor op dinsdag 24 april in de Labozaal van het STUK. Achteraf stonden drie bandleden ons te woord in de artiestenkeuken.

THOMAS CLIQUET

Veto: Wat is voor u het verschil tussen Twist en het debuut Wild Eyes?

Bert Dockx (vocals, gitaar en bas): «Het belangrijkste verschil is dat Twist meer een groepsplaat is. Bij Wild Eyes waren er veel nummers die ik ook nog solo gespeeld heb of in trio met de twee meisjes (Loesje

daan. De arrangementen waren al helemaal af toen hij erbij kwam.»

Alfredo Bravo (drums en percussie): «Hij is echt een geluidsproducer geweest en heeft dat super gedaan. Wij hadden onze arrangementen, de dynamiek en onze partijen en hij heeft dat heel goed opgenomen.»

Loesje Maieu (vocals, synths

maar als ik muziek schrijf, komt die donkere kant naar boven. Ik schrijf meestal 's nachts, zeker de teksten. Ik kan dat zelf niet goed verklaren. Misschien zou ik het eens aan een psychiater moeten vragen (lacht).»

«Ik speel als gitarist met plezier andermans werk, dat niet per se zo zwaar moet zijn. Dans Dans, een ander project van mij, is wat lichter en speelser maar zelfs daar neig ik naar donkere klanken.»

«Ik ben een heel onrustige mens en heb last met veel dingen, zowel de dingen in de wereld als dingen in mezelf. En op de een of andere manier zijn het vooral die dingen die een plek krijgen in de muziek. Maar ik sluit niet uit dat dat nog eens verandert.»

Bravo: «Tegelijkertijd hou je van Afrikaanse ritmes.»

Dockx: «Ja, dat percussieve zit in onze muziek en dat is toch

Waarom is de ene frisdrank populairder dan de andere? Niet omdat die beter is, maar omdat iemand op een bepaald moment geloofde dat er geld mee te verdienen was en dan wordt er geld in gepompt, dat terugverdiend moet worden.»

«Hoewel de radio onze single (Back where I started, red.) dus niet oppikt, geloof ik dat we door de jaren een trouw publiek kunnen opbouwen. Je merkt dat de mensen die ons hebben gezien, terugkomen.»

Maieu: «Het heeft ook met promo te maken. Dat de muziek donker of experimenteel is, wil niet zeggen dat het minder volk aantrekt.»

Dockx: «Ik geloof ook dat we een groter publiek kunnen aanspreken dan sommige mensen denken. Maar ons huidige label (Unday Records, red.) heeft zijn werk heel goed gedaan. Er zijn overall recensies verschenen.»

Simon Leclercq

en Martha Maieu, red.) en die we dan gearrangeerd hebben voor het sextet dat de groep ondertussen geworden was. Twist is volledig tot stand gekomen met zes. Ik schrijf wel nog steeds de composities maar er zijn ook meer ideeën van de groep geïntegreerd.»

«Voor mij persoonlijk zijn er wel verschillen maar ik weet niet of andere mensen dat zo horen. Naar mijn gevoel is het geluid rijker, zijn er meer contrasten, meer akkoorden, meer kleuren. En de productie is natuurlijk heel anders, de eerste was wat meer lo-fi, daarom niet minder goed. Deze productie was wat duurder.»

Veto: Bent u tevreden over producer Koen Gisen?

Dockx: «Koen (producer van onder meer The Bony King of Nowhere, red.) heeft het fantastisch gedaan. Maar hij was wel beperkt tot het maken van de klank en het creëren van een goeie sfeer in de groep. Dat heeft hij allebei heel goed ge-

en percussie): «Door de manier van opnemen komen de partijen goed tot hun recht.»

Dockx: «Sowieso komt de groep beter tot zijn recht, elk element dat gespeeld wordt, ook al zijn het heel kleine details. Alles heeft een heel belangrijke plaats. De eerste plaat was meer een algemene sfeer, je hoorde dat sommige details wat onduidelijk waren. Maar ik ben nog altijd blij met de eerste plaat.»

FEESTMUZIEK

Veto: Uw muziek wordt vaak omschreven als sinister, als muziek voor de nacht. In hoeverre weerspiegelt dat uw gevoel?

Dockx: «Ik ben geen compleet depressieve gesloten mens

wel iets positief, ook al is het dan in een donkere context.»

Maieu: «Dat maakt het wel fris. Licht in zijn zwaarte. Dat contrast vind ik mooi. De eerste plaat vind ik over het algemeen veel donkerder dan de tweede, die een soort lichtheid heeft.»

Dockx: «Ik vind Twist ook wat lichter. Het is wel donker als je het vergelijkt met wat er in de mainstream op de radio komt.»

Bravo: «Het is sowieso geen feestmuziek.» (algemene hilariteit)

Dockx: «We gaan nooit platgedraaid worden op de radio. Daarvoor hebben we een single nodig ala Gotye. Dat is een hele industrie waar wij voorlopig buitenstaan. Het is zoals met frisdranken.

“We gaan nooit platgedraaid worden op de radio”

UITLAATKLEP

Veto: Muziek is duidelijk een uitlaatklep voor u.

Dockx: «Het spelen en maken van de muziek maakt van mij een gelukkiger mens. Ook al is de muziek dan donker. De tijd dat ik nog niet veel muziek maakte, was ik veel ongelukkiger.»

«Ik luister niet enkel naar donkere muziek. Zo ben ik zot van Talking Heads en ben ik er de laatste jaren zeker door beïnvloed, terwijl dat toch als feestelijke muziek wordt aanzien. Er zit ook wel een donkere kant in maar het is heel dansbaar. Ik hoop ooit met Flying Horseman een plaat te maken die de ritmische kant wat meer uitwerkt.»

Veto: U vermeldde daarnet al Dans Dans. Hebt u het nodig om verschillende projecten te hebben om uw ei kwijt te kunnen?

Dockx: «Ik zou niet enkel Flying Horseman kunnen doen. Alhoewel dat nu het belangrijkste is.»

IFTF POLITIKA

Largo Desolato van Vaclav Havel

“All the world's a stage.” Of toch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Politika.

JOKE VERBEEK

Politika koos dit jaar voor *Largo Desolato*, een toneelstuk van de Tsjechische toneelschrijver Vaclav Havel. Het is het verhaal van een andersdenker die tijdens het communistische Sovjetregime leeft en er ook onder lijdt. De geheime dienst ademt heet in zijn nek na de publicatie van zijn werk *De ontologie van het ik*. Nog voor de start van het stuk worden we ingelijfd bij de geheime dienst en krijgen we een dossier over het hoofdpersonage professor Leopold Netelmans in handen. Dat dossier geeft ons ook een handig overzicht van de relaties tussen de personages. Het voorbereiden van de kijker was duidelijk een aandachtspuntje voor de toneelmakers. Wellicht wilde ook een verloren projectie bijdragen aan de sfeerschepping. Jammer genoeg was de inkomhal niet ideaal om de projectie tot haar recht te laten komen. Desalniettemin is onze nieuwsgierigheid geprikkeld en staan de verwachtingen strak gespannen. Politika heeft binnen IFTF een naam hoog te houden.

BOEKENMUUR

Met vertraging nemen we plaats op een stoeltje. Het decor met een boekenmuur lijkt nog in aanbouw te zijn, het duurt wel erg lang voor deze inleidende scène gedaan is. Daartegenover staan donkere tonen tegen een achtergrond van schemerduister om een geschikte sfeer op te roepen. Voor het hele stuk geldt trouwens dat de muziek gepast is gekozen en op de juiste momenten wordt geblend. Nadat professor Netelmans een derde keer alle sloten van de deur open en ziekelijk zorgvuldig weer sluit, kan het spel starten. Het duurt een tijdje voor het complexe karakter van professor Netelmans even krachtig wordt neergezet. Met de opkomst van Lucy, zijn minnares, verbetert dat aanzienlijk.

De toneelwereld van *Largo Desolato* is bewoond door uiteenlopende personages die telkens goed zijn uitgewerkt. Ieder heeft zijn eigen tics of woorden, wat de herkenbaarheid van hun spel verhoogt. Het dubieuze duo van de papierfabriek springt er voor ons uit, vooral de acteerprestatie van de Hollandse arbeidster dwingt respect af als je weet hoe ze tijdens de pauze af te rekenen had met misselijkheid van de ergste soort. Opvallend is verder hoe de acteerprestatie van Netelmans sterk afhankelijk is van zijn tegenspelers.

CLIMAX

In het tweede deel komt de doordachte compositie van het stuk bovendien: deel twee is als een angstige echo van deel een. Traditioneel staat herhaling voor evenwicht maar hier is het een schamel zandzakje aan de dijk van de mooi vormgegeven mentale ontsparing bij professor Netelmans. Het hoogtepunt van het stuk was zonder twijfel de scène waar we een inkijk krijgen in de innerlijke wereld van de professor: plots komen acteurs uit alle hoeken de scène op, woorden echoën tegen instortende muren, angst en frustraties barsten in alle hevigheid los. De climax is sterk, krachtig en overtuigend. Dit is de langverwachte ontlading van ingehouden frustratie en angst.

‘Intellectuele losbandigheid’ heeft gevolgen voor het schrijvende individu maar ook op de wereld die hem omringt. Enkele minuscule twijfelmomentjes verdwijnen in het niets want ook dit jaar heeft Politika haar strepen verdiend.

Ithaka XX | 20 jaar jonge kunstenaars

Het Leuvense kunstenfestival Ithaka vierde dit jaar zijn twintigste editie in het oude Kartuizerklooster, groene oase aan de rand van hartje Leuven. Het bleek dit jaar geen koud kunstje om alweer een ander leegstaand pand te vinden. Wel blijft het de moeite waard telkens opnieuw die leegstaande panden op te zoeken.

THOMAS VANDELANOTTE

Dinsdagavond vernissage. Ithaka is niet enkel expositie, maar ook randanimatie en wordt feestelijk geopend. Binnenkomen doen we via de kapel van het klooster, waar onmiddellijk een reusachtige muurschildering van een glas-in-loodraam, die de muur lijkt te doorbreken, de aandacht trekt. In de kapel mocht geschilderd worden, ze wordt toch afgebroken. Om meer kunst te zien, betreden we het echte klooster.

Het eerste werk dat we zien, draagt onmiddellijk onze voorkeur weg. Sven Boels *TravelAGent* lijkt wel een wasrek waar afgedrukte Gentse stadsgezichten hangen te drogen. Dit grafisch bijzonder sterke en originele werk, laat de toeschouwer toe er eigen causaliteit en verhaal in aan te brengen.

Op het gelijkvloers springen verder nog Lieven Geuns, met zijn esthetische foto's van verkeersongelukken en Juanan Soria's collage in het oog. Geuns' triptiek van haar scherpe foto's is kunst die de werkelijkheid imiteert. Normaal zie je zulke foto's op minderwaardig krantenpapier gedrukt, slecht belicht en met een wenende nabestaande of plichtsbewust flik erbij. Nu staan de impact van de botsing op het vehikel, het landschap... centraal.

Soria's werk van classicistische proporties beeldt een gemaskerde massa - Ensor, iemand? - in een soort christelijke optocht af. Het werk is geschilderd op velletjes niet groter dan een A4'tje, gearrangeerd in de vorm van het silhouet van een doorsnee Vlaamse straat. Een niet zo toegankelijk werk, maar wel de moeite om even te contempleren.

CONFRONTATIE

Voorop de eerste verdieping wordt de confrontatie met het oude klooster frappant. Neem bijvoorbeeld Fenne Westra's werk. tl-lampen in drie kleuren creëren door kippengaas evenwijdige regenbogen op de vloer. De oude gordijnen, radiator en wasbak leiden de aandacht wat af en zorgen tegelijk voor een heel *vintagy*, kraker annex hipstergevoel.

Jakob Rosseel maakt, net als Boel en Willem Sarah een interactieve installatie, waar je als toeschouwer ingezogen wordt. Bij Rosseel kun je amper weerstaan aan de op ijzeren bollen gemonteerde veren en gloeilampen. Zo ontstaat op de muur een beweeglijk kunstwerk van schaduwen, geworpen door werk en bezoeker, waar de bezoeker alweer zowel werk als toeschouwer is. Net zoals de Ithaka-tentoonstelling een locatie recycleert, gebruikt Maarten Dedroog in zijn schilderijen van verlaten gebouwen materiaal dat hij op locatie aantreft. De dialectiek tussen afval, vergane glorie, kunst en de locatie is bijzonder interessant en zet aan tot metareflectie.

Op de eerste verdieping veroverden Franck Condon en Anneleen De Causmaecker ons hart. Condon, of beter gezegd, Wim Dehaen, combineert geluidssignalen van moderne radio met kartuizergezangen. De toeschouwer kan zelf de frequentie van de radiospeler aanpassen en zo het resulterende geluid beïnvloeden. We zijn geen grote fan van het eindresultaat, daarvoor misten we de oorspronkelijke geluiden in het nieuwe geluid te veel, maar de idee sprak uitermate aan.

De Causmaecker maakte ook zo'n werk dat de locatie verwerkt. Ze ging op zoek naar wat er van de oude Kartuizers nog restte en fotografeerde dat. We zien een reeks foto's van pluisjes, waarbij net als op een *crime scene*, genummerde post-its bijliggen, en foto's van stof, pluis en vuil alsof die door een buis gefotografeerd werden. De herhaling van efemere wollige stoffen in zwarte cirkels geeft het geheel een dromerige uitstraling. Alweer niet erg toegankelijk, maar wanneer je ervoor openstaat, de tijd neemt om te kijken, zie je het artistieke en kun je het waarderen. De poging om de gekronkelde hersenspinsels van de Kartui-

zers na te maken in de kamer ernaast, valt helaas wat tegen.

Ithaka brengt jaar na jaar jonge kunstenaars en geïnteresseerde toeschouwers in leegstaande gebouwen. Alleen al om voet te zetten in gebouwen waar je misschien al honderd keer langsgefietst bent, maakt het de moeite om Ithaka te bezoeken. Dat jonge kunstenaars in die alternatieve ruimte exposeren, maakt het natuurlijk dubbel zo goed.

Het Kartuizerklooster deed de bezoeker echt zoeken en aarzelde niet om de aandacht van haar bezoekers op zichzelf te vestigen - iets wat op de meeste tentoonstellingen haast taboe geworden is. De werken zijn af, de ruimte nog ruw waardoor het geheel niet dat steriele gevoel opwekt dat andere exposities wel doen. Omdat elke kunstenaar zijn eigen kamertje kreeg, kon je je ook als toeschouwer niet van de andere bezoekers afschermen. Bij Ithaka is de kunst nog jong, de dialoog niet af en dat de werken geen band met elkaar, maar vooral met het gebouw hebben, stoort niet. Volgend jaar weer.

Simon Leclercq

Record Store Day | Muziekwinkels: over and out?

21 april was het Record Store Day en dat zorgde vaak voor een grote toeloop in muziekwinkels wereldwijd. Ook België ontsnapte er niet aan. Naar aanleiding van deze feestelijke gelegenheid vroegen we ons af hoe het nu zat met de muziekwinkels in Leuven. We stelden onze vragen in Bilbo, Sax en Plato en kregen telkens andere antwoorden.

EVA SCHALBROECK

Record Store Day wil met speciale *limited edition* vinyl releases de onafhankelijke muziekwinkels in het licht zetten. De 'roots' van dit fenomeen liggen in de Verenigde Staten, maar ook hier kent het intussen weerklank en doen steeds meer winkels mee. Zijn de muziekwinkels terug aan een opmars bezig of is dit de laatste stuipstreek voor het definitieve einde?

UITSTERVEN

Het minst optimistisch beeld schetst de eigenaar van boek- en multimediahandel Plato: "Als wij het tot ons pensioen kunnen uitzingen met de verkoop van cd's zullen wij heel blij zijn." De oorzaak van de achteruitgang van de muziekwinkels is volgens hem dubbel. Enerzijds zijn er de grote ketens die met bodemprijzen stutten, anderzijds is er de internetgeneratie, die de cd's nog nauwelijks kennen en de computer als muziekdrager gebruiken.

Het is een evolutie die je niet kunt tegenhouden, stelt hij, maar zij proberen mensen te lokken met hun knowhow en specifieke aanbod dat buiten de lijntjes kleurt. "Met uitsterven bedreigd kun je het best typeren" zegt hij.

VINYL

Bij Bilbo klinkt het helemaal anders: "Vorige zaterdag (Record Store Day) stonden er al mensen aan te schuiven voordat we open waren. Er is niet gevochten geweest, maar wel veel gevloekt!", lacht de eigenaar. Zelf voelen ze de achteruitgang niet. "Wij blijven goed draaien," bevestigt hij.

Zijn uitleg is dat mensen graag een fysiek en mooi afgewerkt voorwerp in handen hebben. Kwaliteit, dat koop je best nog altijd. "Het is een keuze die de mensen maken." Momenteel zit vooral vinyl in de lift, maar dat zal volgens hem ongetwijfeld nog plafonneren in de toekomst. Hij stelt dat muziekwinkels de komende 10 jaar nog altijd zullen bestaan, maar weliswaar met ups en downs.

STRIJDVAAARDIG

De eigenaar van Sax is niet helemaal tevreden met de associatie tussen vinyl en Record Store Day. "Als je de hedendaagse ontwikkelingen wilt volgen, kan je je niet beperken tot enkel dat vinyl-wereldje" licht hij toe. Vinyl is geschikt voor analoge opgenomen muziek van vroeger, maar tegenwoordig is alles digitaal opgenomen.

Iets wat de nieuwe generatie jonge vinyl liefhebbers vaak niet beseffen. De vinyl-hype plaatst hij in de hedendaagse vintage trend: een nostalgische en romantische terugkeer naar een gevoel van geborgenheid.

De merkbare achteruitgang is langzaam aan binnen geslopen. "Het begon al met kopiëren en doorgeven van muziek en nu downloaden, maar eigenlijk is het iets van alle tijden" denkt hij. Hij noemt ook de financiële crisis als boosdoener: "Mensen bezuinigen en ook luxeproducten als muziek delen in de klappen."

Ondanks de prangende achteruitgang blijft hij strijdvaardig: "Wij zijn voorlopig niet weg te krijgen!" Hij ziet zichzelf als een *disquaire*, iemand die een selectie maakt en mensen helpt om een keuze te maken.

TOEKOMST

De uitbaters van Bilbo en Sax vinden elkaar wanneer we vragen naar hun toekomstig publiek. "Publiek zal er altijd zijn en Leuven heeft veel mogelijkheden." Bij Bilbo merken ze een verjonging van het publiek. "Nu zijn het jonge mensen die terughet gevoel van vinyl willen hebben", klinkt het daar.

Andere initiatieven als dvd-verkoop zijn een nuttige bijdrage, maar toch stellen ze muziek centraal. Bij Sax wordt ook belang gehecht aan het belevenisaspect van muziek en ze zijn erg te vinden voor samenwerkingen als Leuven Anders Geshopt of Muziek in de Straat.

Bij Plato klinken de vooruitzichten heel wat somberder. "Ons publiek sterft uit en er komt geen nieuw voor in de plaats". Toch blijven ze doorgaan op hun elan van een specifiek aanbod en een sterke dienstverlening. De drie zaken noemen allemaal specialisatie, of het nu hedendaagse jazz, klassieke muziek, wereldmuziek of pop is, als cruciaal om in de toekomst de overleving.

"Deze kleinoden zijn echt luxueuze kunstobjecten met bovendien een geperfectioneerde klank, maar aan een gewone prijs. Muziek zal er altijd zijn."

BOOKERS Bookers (9) | A Visit From the Goon Squad

Bookers is een programma op Radio Scorpio dat lijnen trekt tussen literatuur, kunst en muziek. Wekelijks geven zij een artiest carte blanche, waarvan u het kunstwerk hieronder ziet. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lezen wij *A Visit From the Goon Squad* van Jennifer Egan.

ELS DEHAEN EN ANNEKE SALDEN

"Time's a goon, right? You gonna let that goon push you around?" De goon squad of knokploeg waarvan in de titel sprake is - ietwat pathetisch - de allesverslindende tijd. Alle personages krijgen er ergens in het verhaal op een of andere manier mee te maken. Voortdurende flashbacks en -forwards maken het aanvankelijk een verwarrende leeservaring. Ondertus-

sen wandelt een amalgaam aan semi-verbonden personages het verhaal losjes in en uit, als was het boek een uit de hand gelopen open huis. Niet bepaald bevorderlijk voor het algehele overzicht.

Elk hoofdstuk, dat als op zichzelf staand kortverhaal kan worden gelezen, fixeert zich op één personage, dat slinks een ander figuur tegenkomt of vermeldt, die dan meteen de hoofdfiguur van het volgende

verhaal wordt. Misschien is het wel nuttig om pen en papier bij te houden vanaf het begin, om alle verschillende karakters en hun relaties bij te houden. Het internet biedt talloze *character maps* om de talloze nevenpersonages logisch in het geheel te kunnen plaatsen, maar dat ontdekten we helaas te laat om er zelf nog profijt uit te halen. De tijd speelt een vuil spel met ons. Hoe meta.

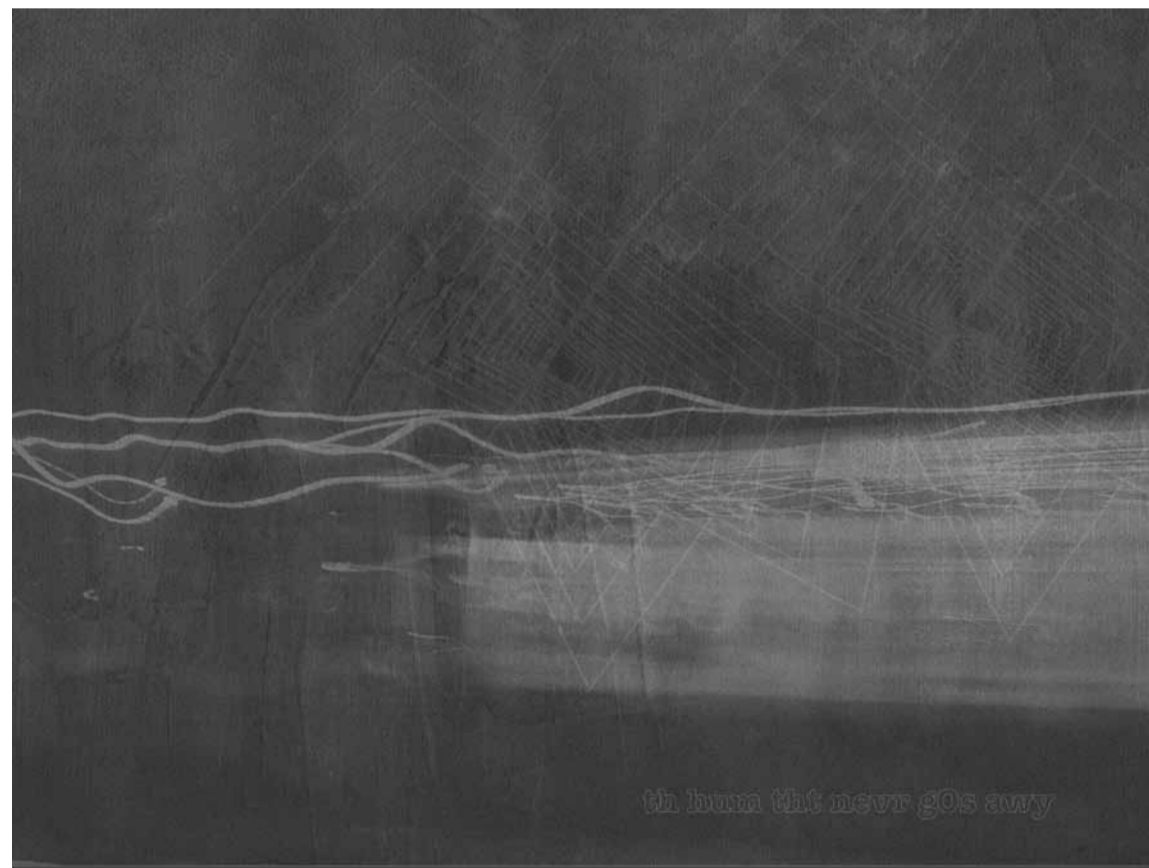
MUZIEK

Wie toch snakt naar enige houvast in dit kluwen van aardige verhaaltjes, kan het centrale verhaal ruwweg situeren rond het leven van protagonisten Bennie en Sasha in de Amerikaanse muziekindustrie van de jaren 70 tot en met de jaren 2020. In de *seventies* maken we kennis met een jeugdbandje, later vernemen we meer over de - niet zelden problematische - weg die de mu-

internationaal kunstenaarstrio van Ria Vanden Eynde (B), William Evertson (USA), Susan Shulman (Canada)

Voor mij gaat het boek over de dromen die mensen hebben en hoe die zich verhouden met de realiteit. De vrouw heeft heel wat dromen, die door de kleuren worden weergegeven, maar die haar ook ergens 'onderdrukken'. (dixit Ria Vanden Eynde) Het werk kwam tot stand via het internet en sociale netwerken, waarbij iedereen steeds een element toevoegde en het werk doorstuurde naar de volgende. Zo tot het werk volledig was.

Kunstenaar Indip:

Beelden uit een verleden verweven met beelden uit het heden, al dan niet toevallige ontmoetingen op onbestemde plaatsen. In dit werk is een "drive-by-pic" verwerkt van een bezinestation ergens in het land, een plek waar je wel eens nachtbrakers kan tegenkomen die vrolijk hun weg verder zetten als het werkende deel van het land al of nog op pad is. Er zijn mensen die je ooit eens hebt ontmoet en die in de loop van je leven op onregelmatige tijdstippen je pad kruisen. Een benzinestation is een plek waar je zulke mensen wel eens tegenkomt, met hun verhalen. Sommige van die verhalen blijven je bij. acrylverf bewerkt canvas, aquarelverf en aquarelpapier, Adobe Illustrator, Photoshop, digitale camera (2de generatie), marker, papier.

Indip

zikanen elk volgen. Een van de personages blijkt later zelfs een befaamd producer, wat zorgt voor de entree van nieuwe muzikale personages in het boek.

Maar naast die overduidelijke plotlijn over muzikanten zit er ook meer subtiele muzikaliteit in het boek: ergens speelt een radio een nog onbekende wereldhit, of een briljante songtekst wordt terloops vermeld. Zowel de grote lijnen als de details van het boek dragen dus bij aan de muzikale draagwijdte van het verhaal. Leuk detail: het boek heeft een A en een B-deel, net zoals de vinylplaten van weleer.

POWERPOINT

De symboliek in de roman is subtiel, maar alomtegenwoordig. Toch kregen we op geen

enkel moment een gevoel van *overkill*. Er zijn meer gevoelige hoofdstukken, maar de schrijfster geeft zich nooit over aan platte meligheid. Een dertienjarig meisje dat haar familie beschrijft, wordt niet klef voorgesteld, maar uit haar emoties in een powerpointpresentatie. Een kil format, maar de meest ontroerende slides die we ooit voor ogen kregen.

A Visit From the Goon Squad heeft zijn voor- en tegenstanders. De wisselende perspectieven, de wirwar van relaties en tijdsprongen, de deprimerende toekomstbeelden. Het is niet voor iedereen weggelegd. Maar dat Egan iets grensverleggend nieuw deed met de roman, kan niemand ontkennen.

LEZERSBRIEF

Reactie op "Wouter Beke trakteert op pizza"

Een tijdje geleden stond in Veto een artikel over enkele studenten die een gezellige pizzababbel hadden met Wouter Beke. Echter, normaal gezien zou deze avond ergens anders doorgegaan zijn.

Als politiek geïnteresseerde studenten hadden wij graag deelgenomen aan de nieuwe actie van CD&V. Pizza's en een babbel met een toppoliticus; welke student zou daar niet op in willen gaan? Wij, het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) Leuven dachten de ideale locatie te hebben om een dergelijke dialoog te laten plaats vinden. Eén van onze leden had een afspraak gemaakt met de heer Wouter Beke en bevestiging gekregen van zijn komst naar ons Verbondshuis in de Naamsestraat. Sociale media werden gebruikt om iedere geïnteresseerde student uit te nodigen en vol-

enthousiasme brachten wij alles in orde voor een hartelijk ontvangst. Een zogenaamd partij-ideoloog krijgt men niet elke dag over de vloer. Echter, twee uur voor aanvang, kregen wij de volgende mail:

"Vanavond planden we een pizzababbel bij u op kot met Wouter Beke. Gelet op het feit dat jouw kot niet onmiddellijk een neutrale plaats waar studenten met andere visies zich thuisvoelen willen en omdat alle meningen voor ons belangrijk zijn kunnen we deze pizzababbel niet bij jou laten doorgaan."

Verontwaardigd over een dergelijke beschuldiging, richten wij in deze lezersbrief het schrijven aan jullie. Naast het feit dat de tweede zin uit de mail grammaticaal incorrect is, is ze ook onwaar. Niet alleen Veto wijdde er een artikel

aan. Ook in een reportage van Terzake (20/03/2012) pakt Wouter Beke maar al te graag uit met een publicitaire stunt voor heel Vlaanderen. Wat de kijkers echter niet te zien krijgen, is dat quasi alle studenten in de woonkamer waar Beke op bezoek komt, deel uitmaken van CDS (Christendemocratische studentenvereniging) of JongCD&V. Wij vragen ons dan ook af of de politieke meningen daar zoveel diverser zijn dan bij een verbond dat de partijpolitieke grenzen overstijgt. Waarom zouden wij als pluralistische politieke studentenvereniging minder open staan voor andere meningen? Wij bieden net een forum aan de Leuvense student waar de dialoog centraal staat, met andere woorden: iedereen is welkom. Het basiskader van waaruit wij elke dialoog aangaan is weliswaar gestoeld op een

sterke hang naar katholieke waarden en een gezond Vlaams patriottisme. Dit doet echter niets af aan onze bereidheid tot discussie met mensen van elke politieke kleur. Dat de perceptie tegen ons is weten wij al langer. Maar dat een toppoliticus als Beke zich daardoor laat afschrikken betreuren wij ten zeerste. Blijkbaar is zijn intentie om "de nadruk te leggen op de inhoud en niet op perceptie en slogans" (Veto 19/03/2012) eerder selectief. Ondanks onze grote teleurstelling staan wij nog steeds open voor een constructief gesprek met de heer Wouter Beke. Met dit schrijven nodigt het KVHV alle Leuvense studenten alvast uit om deel te nemen aan deze ongetwijfeld interessante dialoog.

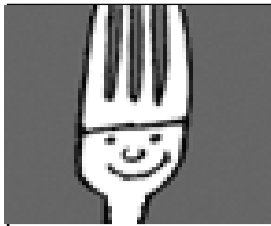
Presidium KVHV-Leuven

SCHERP | GESTELD

Fotograaf **Simon Leclercq** op het Ekonomikawaterballonengevecht, waar watervechters in hart en nieren elkaar met hart en ziel met water bekogelden.

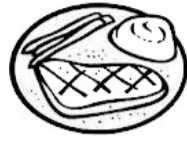

Menu van de week

In Alma 1-2-3
1-4 Mei 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gebakken visfilet met hollandse saus en verse prei	A1	€ 5.10
Groentennuggets met currysous en paprikarijst	A1	€ 4.20
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Macaroni met ham en kaas	A3	€ 2.70

woensdag

1/2 kip met saus en garnituur	A1	€ 5.10
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje	A2	€ 5.10
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes		€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten		€ 3.60
Provençaals stoofpotje		€ 2.70
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70

donderdag

Ardeens gebrad met tomatensalade	A1+A2	€ 5.10
Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes		€ 2.70
Gevulde paprika met quorn en groenten	A2	€ 4.20
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Pita		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Vegetarisch koninginnenhapje		€ 3.60
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes		€ 4.70

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus en slaatje	A1+A2	€ 2.70
Gevulde paprika met Provençaalse saus en rijst		€ 4.20
Kalkoenstoverij met patersbier, groentenmengeling en denappeltjes		€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje		€ 3.60
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

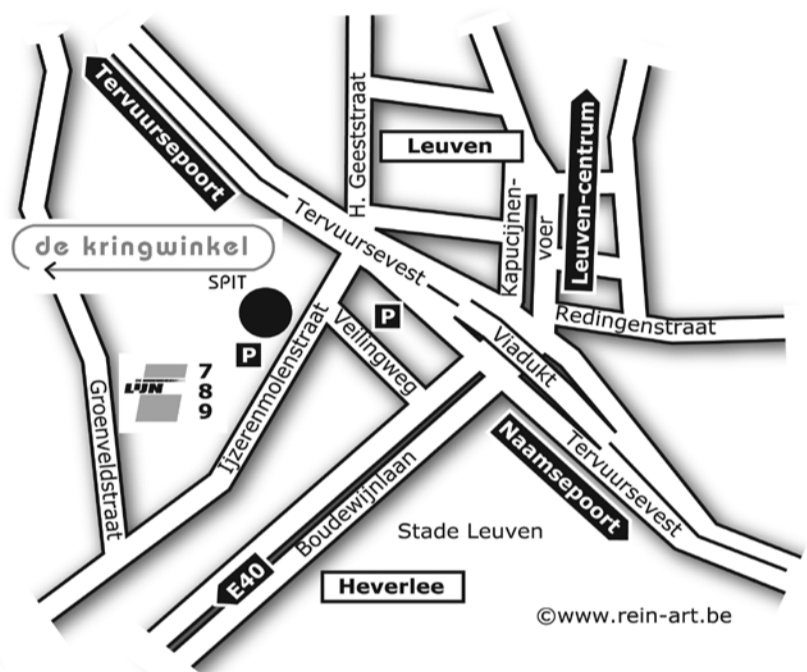
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Lunch €10 Thali Special

**-40%
Studentenpromo**

Ideaal voor groepen of feesten.
Buitenterras onder de hoge bomen van het Hoge Schoolplein.
Catering en take away mogelijk.

Everest BASECAMP

restaurant

Met meer dan 10 jaar ervaring serveren wij voor u Nepalese, Indische en Tibetaanse specialiteiten.

Promo geldig iedere dag van 12u tot 14u30 en van 17u30 tot 22u.
Vrijdag en Zaterdag enkel voormiddag

Hogeschoolplein 9-10, Leuven, Tel 016 50 36 22
info@everestbasecamp.be
www.everestbasecamp.be
Alle dagen open: 12u - 14u en 18u - 23u

	Normale prijs	- Korting	= Studentenprijs
Chicken Curry	€15,00	- €6,00	= €9,00
Fish Curry	€16,50	- €6,60	= €9,60
Scampi Curry	€17,00	- €6,80	= €10,20
Tandoori Chicken	€18,00	- €7,20	= €11,40
Tandoori Mix Grill	€19,00	- €7,60	= €11,40
Momo natuur	€ 6,50	- €2,60	= €3,90

* Nog vele andere gerechten op de kaart! Korting ook hier geldig!
* Alle gerechten worden geserveerd met rijst. Grill met Nan én rijst.

BOON!

AALST | 2012

BOONTJESPRIJS VOOR BLOG

Aalst is trots op Louis Paul Boon. Omdat hij een schrijver was die over alles kon schrijven en dat ook elke dag deed. Leefde hij nu, dan was een blog misschien wel iets voor hem. Ben jij vlot van pen (of van toetsenbord) en schrik je er niet voor terug om je schrijfsels te laten zien? Heb je al een blog en ben je er best trots op?

De organisatie belooft de beste jonge blogger met een geldprijs van 2.000 euro.

Je stuurt vóór één augustus 2012 een mail naar boontjesblog@aalst.be

In de mail stuur je de link naar je blog en een printscreen van het moment van je inzending. De laatste drie posts op het moment van inzending worden door de jury bekeken. Deze staat onder de deskundige leiding van Thomas Blondeau (aka de boekendokter van COBRA)

Vergeet ook je persoonlijke gegevens niet te vermelden (naam, voornaam, adres, telefoon/gsm en rijksregisternummer). Enkel wie jonger is dan 25 kan deelnemen.

Het volledige reglement kan je terugvinden op <http://www.boon2012.be/nieuws>

STAD AALST

Een organisatie van vzw Dirk Martenscomité en de Stad Aalst, met de steun van de Vlaamse Gemeenschap.

Knack de **streekkrant**
met **DMorgen** de **zondag**

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

Deze week uitzonderlijk geen KULEugens. Wij vinden het ook erg, maar volgende week zijn we er opnieuw! Om het goed te maken:

1 WORDOKU

G	F		E				D
						I	E
	A	E	I			H	
				E		D	G
			C	D	G		
A	G		F				
	C			B	E	I	
I	A						
B				H		C	F

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 22
Maandag 30 april 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Pieter "Mahatma Gandhi" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Kishi Bashi" Dehaen
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Jigme Khesar Namgyel Wangchuk" de Jong, Margot "De man van de nachtwinkel in de Tiensstraat, die altijd lacht" Hollevoet, Frank "Jeremy Lin" Pietermaat, Marijke "Uncle Ben" Van Geel & Andrew "Haruki Murakami" Snowball

Schrijvers:

Jens "Ban-Ki Moon" Cardinaels, Thomas "De voltallige Japanse band Boris" Cliquet, Wim "Wi" Dehaen,

Ce, Jelle "de tragische Liu Xiang" Mampaey, Laura "Yo Yo Ma" Hollevoet, Wouter "Samurai Jack" Goudeseune, Pieter "Hu Lang" Hiele, Charlotte "Sei Shonagon" Vekemans, Anneke "Yoko Ono" Salden, Cédric "Myanmar, het vroegere Birma" Suttels, Stijn "Jackie Chan" De Decker, Joke "Kong Qiu beter bekend als Confucius" Verbeek, Philip "Kristi Yamaguchi" Gallasz, Christoph "Kobayashi Issa" Meeussen, Thomas "Tenzin Gyatsu" Vandelanotte, Eva "Queen Jetsun Pema (Bhutan)" Schalbroeck

Fotografen:

Andrew Snowball, Nick "I.M.Pei" De Gregorio,

Simon "Natsumi Hayashi" Leclercq

Tekenaars:

Simon "Attila De Hun" Englebert, Billy Dehaen

Dtp:

Jens Cardinaels, Els Dehaen & Pieter Haeck

Eindredactie:

Els Dehaen, Jens Cardinaels & Thomas Cliquet

IT:

Joachim "Zo Lang" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Allan Say" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, bekende Aziaten) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“HAATMAILS KRIJG IK LIEVER OP GELE BRIEFKAART”

Op donderdag 26 april was Joost Vandecasteele te gast op het boekenprogramma Uitgelezen in bibliotheek Tweebronnen. De man schrijft, brengt stand-upcomedy en is columnist voor De Standaard. Zijn scherpe pen stuit soms op excentrieke reacties. Daarover vertelt hij ons vooraf.

THOMAS CLIQUET EN CHRISTOPH MEEUSSEN

Half zeven was het afgesproken uur, maar de NMBS maakte van Joosts IC-trein een L-versie. “Dat kan toch niet, dat dat zomaar ineens wordt beslist!” verontschuldigt Vandecasteele zich.

Veto: *Massa, uw nieuwe boek, is uit sinds eind februari. Hoe loopt de verkoop?*

Vandecasteele: «Ik heb er niet echt zicht meer op. Op drie weken tijd waren er drie drukken en daarna niets meer. Zo hoort het ook: je krijgt een week aandacht en daarbinnen moet het dan gebeuren. Al kan een nominatie of een uitspraak van iemand helpen.»

«Het mooie aan boeken is dat ze blijven liggen. Je bent als schrijver niet verplicht om het constant in iemand zijn gezicht te duwen, te zeggen: “Lees dit”. Het is gewoon aanwezig, nu minimaal maar ik voel dat het nog niet vergeten is. Dat merk ik af en toe aan een tweet of een mail. Helaas nooit een gele briefkaart.»

Veto: *Zou u dat willen, gele briefkaarten ontvangen?*

Vandecasteele: «De haatmails die ik krijg, zou ik veel liever op gele briefkaarten krijgen. Er wordt moeite in gestoken. Als de haat een postzegel waard is, dan

zou ik de haatmails serieuzer nemen.»

Veto: *Zou je sneller terugsturen?*

Vandecasteele: «Dan zou ik wel moeite doen, ja. Onlangs kreeg ik per mail een foto waarop iemand mijn boek in de vuilbak gesmeten had, met onderschrift “Daar hoort hij thuis”. Wel, die mail heb ik beantwoord, voor de moeite van de foto.»

«Ik vond het mooi dat iemand dacht dat ik door de Illuminati benaderd was. Ik dronk in *De Laatste Show* van mijn glas water, en hij dacht dat ik verplicht was dat te drinken vanwege het gif erin, om mij doel te maken. Ook zag hij overal driehoeken in mijn

werk. Ik dacht: “Dat is fijn, dat de freaks en de geeks ook aan het opletten zijn”. Dat is een doelgroep die vaak door de literatuur wat vergeten wordt. Zotten.»

DEBUUTPRIJS

Veto: *Een Antwerpse profzei over uw boek dat het ideaal is voor jongeren die niet graag lezen.*

Vandecasteele: «Ze zei ook dat het genomineerd was voor de debuutprijs. Mijn derde boek was dus blijkbaar genomineerd voor de debuutprijs. Ze is literatuurdocente dus dan denk ik: “Ja dat zit goed, dat niveau”. Nu serieus, ik snap wat ze bedoelt. Literatuur klampt zich nog altijd vast aan traditie, aan klassiekers kopiëren. De nieuwe generatie wil ook lezen, maar je moet ze iets aanbieden dat ze willen lezen. Iets dat aansluit bij hun leefwereld, de virtuele wereld en de veranderlijke, nieuwe wereld met Europa als museum en de rest van de wereld waar het dan wel gebeurt. De realiteit die nu bezig is, mag je niet negeren. Je moet niet enkel beamen wat ze al weten, maar je moet iets nieuws aanbieden, iets dat hen triggert en door elkaar schudt. Dat probeer ik te doen.»

«Ik vind ook dat je niet alles moet uitleggen. Als mensen het niet weten, weten ze het niet. Dan zullen ze het wel afleiden uit de context. Als die professor dan zegt dat mijn werk aanleunt bij wat jongeren kunnen lezen, snap ik dat, want eigenlijk maak ik pulp, maar zo goed mogelijk.»

«Ik vind dat wij als fictieschrijvers het woord spannend mogen teruggeven van thrillerauteurs. Je mag de arrogantie en de pretentie hebben dat literatuur in staat is om je wereld door elkaar te schudden, om je mee te voeren.»

TEGENSTEM

Veto: *In uw werk zit inderdaad een flinke scheut activisme, een soort van oproergeraai. U wil de mensen doen nadenken over de dingen, bijvoorbeeld over het economisch systeem. U vindt dat belangrijk?*

Vandecasteele: «Het belangrijkste dat er is. Het gaat over het bewijzen dat een tegenstem bestaat. Ik vertrek vanuit een gigantische nieuwsgierigheid. Neem nu de Arabische Lente. Dat gebeurt nu en het is razend interessant. Duizendmaal interessanter dan Anne Frank of de Tweede Wereldoorlog bijvoorbeeld.»

«Het blijft vreemd om steeds dezelfde thematieken te herkauwen, want dat werd al veel en goed gedaan. Deze wereld en wat er aan het gebeuren is, verdient een kroniek. Ik merk dat er een hiaat is. Een nieuwsdienst bijvoorbeeld, is 24 op 24 met nieuws bezig. Maar de dag daarna is het geen nieuws meer, en lijkt het hun verantwoordelijkheid niet meer om daar dieper op in te gaan. Tegenwoordig zijn de moeilijke dingen niet meer interessant. Ook in kranten en hun weekbladen vind je zaken die meer tussen informatie en entertainment inzitten, maar dan nog is er een grijze zone. Een grijze zone waarbij je nog dieper kunt ingaan op wat er aan het gebeuren is en daarover kritisch zijn.»

«Ik weiger te aanvaarden wat mij wordt aangeboden. Omdat je heel vlug de onzin ervan doorhebt.

Daarvoor moet je blijven voeden, blijven geïnteresseerd zijn, nieuwsgierig zijn. Mijn werk is eigenlijk om te kijken en daar vragen bij te stellen. En die vragen te filteren en om te zetten in zo belangwekkend mogelijke schriftuur. Dat gaat verder dan literatuur, ook columns of wat dan ook.»

Veto: *Dat is bijna journalistiek.*

Vandecasteele: «Dat is soms een kritiek dat het boek nu krijgt. Het is wat te journalistiek. Ja, *so be it*. Een andere kritiek is ook dat het sciencefiction is, want er komen dingen in voor die hoogstwaarschijnlijk verzonnen zijn en niet bestaan, terwijl ze wel bestaan. Het is niet omdat de recensent niet weet dat het bestaat, dat het niet bestaat. Daardoor krijg je een etiket.»

«Ik schrijf fictie, gebaseerd op ware feiten, een shitload van feiten en feiten die je niet eens voor werkelijk neemt. Daardoor wordt het misschien wel journalistieker maar liever dat dan esoterischer, esthetischer en banaler. Dan is het maar een mengvorm. Ik geloof heilig in mengvormen. Als het dan geen grootse literatuur is, *tant pis*. Kan ik mee leven. Dan zoek je maar iets anders.»

WOEDE INSPIREERT

Veto: *Waar komt dat gevoel van woede in uw werk vandaan?*

Vandecasteele: «Ik vind dat vrij logisch. Het is heel inspirerend. Bart De Wever die zei dat er studies zijn die aantonen dat de meerderheid van de journalisten links georiënteerd is. Alsof dat erg is. Alsof dat iets bewijst. Misschien word je ook links en progressief omdat je op de hoogte bent van wat er aan het gebeuren is in de wereld. Is dat juist wat je kwaad maakt? Ik denk dat hoe meer je op de hoogte bent, hoe kwader je wordt. Een mens die perfect gelukkig is, is vaak iemand die niet echt op de hoogte is.»

«Ik zeg niet dat iedereen kwaad moet worden. Ik zeg ook niet dat iedereen van alles op de hoogte moet zijn. Ik weet ook maar een fractie van wat er aan het gebeuren is. Maar negeer nieuwsgierigheid niet. Negeer de tegenstem niet.»

«Wat mij het meest kwaad maakt, is het feit dat ik mij genegeerd voel. Ik ben 32 en ik woon in een grootstad en er is geen enkele politieke partij die mij aanspreekt, als doelgroep. Dat klopt niet. Ik wil bewijzen dat iemand onafhankelijk kan blijven. Ik wil dat woede even legitieme emotie is als liefde, als verdriet, als twijfel en als verwarring. Verwarring en woede vind ik twee schone emoties, die gevaarlijker zijn dan liefde. Als je iemand in de war brengt, dan begint die dingen terug in vraag te stellen. En als je dingen in vraag begint te stellen, dan kan alles weer vanaf nul beginnen. Stel dat je het politieke bestel in de war brengt, dan wordt het interessant.»

Veto: *Wat doet u als u niet kwaad bent op de wereld of wat dan ook?*

Vandecasteele: «Dan slaap ik. Als columnist merk ik dat het niet enkel een verantwoordelijkheid is om dingen af te breken maar ook om dingen te promoten. Er zijn dingen die wel de moeite waard zijn. Als ik niet kwaad ben, dan ben ik zeer gecharmeerd. Het houdt elkaar in balans.»

Andrew Snowball